

தவிர

கலை

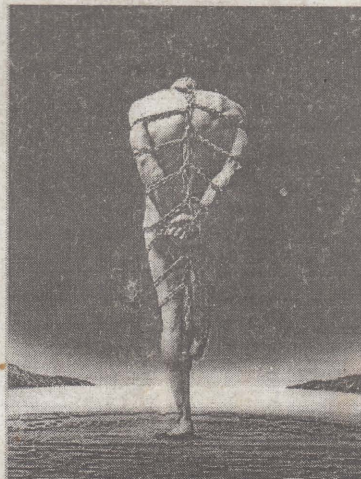
இலக்கிய

சஞ்சிகை

இதழ் - 4

யூலை - செப்ரெம்பர்

2012

ஆசிரியர் :

தானா விஷ்ணு

துணை ஆசிரியர்கள் :

யாத்ரிகன்

இ.கிருபா

அட்டைப்படம் :

வலிபடுதல்

(இணையத்திலிருந்து

பெறப்பட்டவை)

அச்சுப்பதிப்பு :

சது பதிப்பகம்

புத்தூர்

தொடர்பு முகவரி :

தவிர

கேணியடி

இமையாணன் கிழக்கு

உருப்பிட்டி

தொலைபேசி எண் :

0770898554

0774063325

மின்னஞ்சல் :

thanavishnu@gmail.com

அன்பளிப்பு :- 40/=

'தவிர' நான்காவது சஞ்சிகை, மூன்றாவது சஞ்சிகை பல்வேறு தரப்பு வாசகர்களாலும் பாராட்டுக்குரியதாயிருந்த போதிலும், தொடர்ந்து நான்காவது சஞ்சிகைக்கான தாமதத்தினைத் தவிர்க்க முடியாமல் போய்விட்டது. இது பெருவருத்தமே. தாமதத்துக்கான காரணங்களினை மீண்டும், மீண்டும் நியாயப்படுத்துவதனை விடுத்து செயற்படுவது தொடர்பான சிந்தனையினையே நாம் கடந்த காலங்களில் பெற்றுக் கொண்டபாடங்களினூடாக முடிவாகக் கொண்டுள்ளோம். இன்று இலக்கியத்தில் ஒரு தேக்க நிலை இருப்பதாகப் பலரும் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் கருதும் தேக்கநிலை என்பது படைப்புக்கள் வெளிவருவது அல்லது படைப்பாளிகள் எழுதுவது வெகுவாகக் குறைந்துள்ளது என்பதாகும். ஆனால் பல சஞ்சிகைகளில், பத்திரிகைகளில் இலக்கியமுயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றமை வெளிப்படையானது அதுவே போதுமானவை இல்லை எனப் பொதுத்தள விமர்சகர்கள் சொல்லும் நிலமையுள்ளது என்றால், காத்திரமான படைப்புக்கள் தொடர்பாக கதைப்பது இன்னும் ஆபத்துக்குரியதாக அமைந்துவிடும். எல்லோரும் சொல்வது போல் காலம் நல்ல படைப்புக்களினை வடிகட்டும் என்று நம்பினாலும் வடிகட்டிப் பெறுவதற்கு நல்ல படைப்புக்கள் குறித்த காலத்தில் இருக்க வேண்டும். இதனைக் கருத்தில் கொண்டு இயங்குவது அவசியமானது.

படைப்பாளிகள், விமர்சகர்கள், வாசகர்கள் உங்களின் கருத்துக்களினை நாம் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கின்றோம்.

-ஆசிரியர்-

கட்டுரைகள்

புள்ளி சேர்ந்து புள்ளி சேர்ந்து ஓவியம்
அதிகாரங்களில் இருந்து புரட்சிக்கு

-அ. கேதீஸ்வரன்

மச்சக்குசினியும் தீயகுசினியும்

-பாக்கியநாதன் அகிலன்

கவிதைகள்

இரவாலான பகல்

- யோகி

மனச்சலனம்

பாதிபயம் மீதி ரணம்

-இ. கிருபா

எனதான மழை சுடுகாட்டில்

-தபின்

ஒரு சாம்ராட்சியம் மூன்று நாய்கள்

-தானா விஷ்ணு

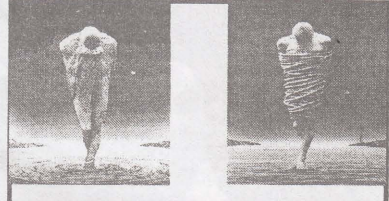
சிறுகதைகள்

எம்.பி சூர்பனகையின் இறுதி
அத்தியாயம்

-த.மலர்ச்செல்வன்

யுகயாத்திரை

-இராகவன்

தவிர

கலை

இலக்கிய

சஞ்சிகை

இதழ் - 4

யூலை - செப்டம்பர்

2012

மொழிஆக்கச் சிறுகதை

தார்ச்சாலை

சிங்களத்தில்- பாவித்த அபேலால்

தமிழில் - இரா.லோகானந்தன்

எதிர்க்கதையாடல்

மொழிதலின் அர்த்த உற்பத்தியே
X, Y மற்றும் கறுப்பு வெள்ளைப்
பிரதி

-சி.ரமேஸ்

நூல் விமர்சனம்

-ந.சத்தியபாலன்

கடிதங்கள்

அ.கேதீஸ்வரன்

புள்ளி சேர்ந்து புள்ளி சேர்ந்து ஓவியம் அதிகாரம் கவிவிரும்பு புரட்சிக்கு

“எவ்வளவுக்கு ஒருபடைப்பு வாசகனுடைய பங்கீட்டைக் கேட்கிறதோ அவ்வளவுக்கு அந்தப் படைப்பு உயர்ந்து நிற்கிறது. ஓர் உன்னதமான இலக்கியம் உண்மையில் வாசகனாலேயே பூர்த்திசெய்யப்படுகிறது” என அ.முத்துலிங்கம் ஒரு கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருந்தார். இந்தக் குறிப்பிடலின் அடிச்சுவையையே மிக எளிதாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். நான் நினைக்கிறேன் வாசகருக்கு இதைவிடப் பெரிய ஓர் பொறுப்பையும் கௌரவத்தையும் வழங்க முடியாது. “வாசிப்பு” எனும் சொல் அது கொண்டிருக்கக் கூடிய இயங்கியலை இன்று இழந்துகொண்டே வருகிறது. எழுத்தர்களின் இயக்கம் விரிந்திருக்கும் அளவிற்கு வாசகத்தளம் விரிவுபடவில்லை. அல்லது வாசிப்புச் செயற்பாட்டை வாசகர்கள் நிராகரித்து மாற்று ஊடகங்களுக்குள் அவர்கள் தங்களை மாற்ற முனைகிறார்கள் என்னும் வகையான குற்றச்சாட்டும் இன்று பலமாக உரையாடப்பட்டு வருகிறது. இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கம் எதுவெனில்

“வாசிப்பு” என்பது வெறுமனே எழுத்துக்களைப் படிக்கப் பயன்படும் சொல் மாத்திரம்தானா? மற்றும் வாசகர்கள் நூல்களைப் படிப்பதைத் தவிர்த்து வேறு ஓர் ஊடகத்திற்குள் நுகழுகிறார்களாயின் ஒரு கருத்தை சமூகமயமாக்கப் பல்வேறு ஊடகங்களைக் கண்டடைய வேண்டிய அவசியம் தோன்றியுள்ளதா? என்னும் விடயங்களைப் பற்றிய ஓர் குறிப்பை முன்வைப்பதோடு எழுத்தருக்கும் வாசகருக்கும் படைப்பிற்கும் உள்ள ஊடாட்டம் பற்றிய மாற்றுச் சிந்தனைகளையும் பேச முனைகின்றது.

ஒரு வாசக நண்பர் கேட்டார் எழுத்தர்கள் எனும் சொற்பதம் இன்று பொருத்தமாகப் பிரயோகிக்கப்படுகிறதா? ஏனெனில் அதிகமானோர் எழுத்துத்தட்டர் களாகத்தானே இருக்கிறார்கள். காலப் போக்கில் இவர்கள் எழுத்துச் சொல் லிகளாகவும் எழுத்து நினைவுகளாகவும் மாறக்கூடும். இலகுவான வழிமுறைகளைக்

கண்டடைவது எல்லோருக்கும் பொதுவான விடயம்தானே? வாசகர்கள்மீது மட்டும் ஏன் குற்றம் சுமத்துகிறார்கள்? இவர்கள் ஏன் கருத்துக் களைச் சொல்ல வேறுவிதமான ஊடகங்கள் களைத் தெரிவு செய்யக்கூடாது? இந்தக் கேள்விகள் ஒரு வகையில் நகைப் பிற்கிடமானவையாக இருந்தாலும் சிந்திக்க வேண்டிய தேவையுமுள்ளது.

அசைவு- ஒலி - கோடு போன்ற ஊடகங்களுக்கு அடுத்தபடியாகவே எழுத்து எனும் ஊடகம் மனிதவாழ்வில் முக்கியம் பெறுகின்றது. பின்னர் எழுத்து மொழியாகி இதுவே மனித நாகரிகத்தின் மிக முக்கியமான திருப்புமுனையாகவும் விளங்கியது எனலாம். இவைகளுக்குப் பின்னர் மனிதனின் அறிவாற்றலால் உருவான ஊடகங்கள் எண்ணற்றவை. இன்று பரந்த உலகைச் சுருக்கி நாம் நினைக்கும் கணத்தில் விரும்பியதை அறிந்துகொள்ளவும் வேற்றுக் கிரகத்துக்குச் சென்று கிரகவாசிகளின் மனநிலையைப் புரிந்துகொள்ளவும் அதையும் தாண்டி அவர்களுடைய மொழியை மொழியாக்கம் செய்யவும் அறிவிசயங்கள் முன்னேறி வந்திருக்கின்றன. ஆனால் எழுத்து பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் கடந்தும் தனக்கான வசித்தலை ஓர் நிச்சயத் தன்மையோடு நிலைநிறுத்தி இயங்கி வருகின்றபோதும் “வாசிப்பு” எனும் சொற்பதம் எழுத்துக்களின் நேரடிச் சுட்டுக்கு அப்பால் சென்று விட்டதாகவே எண்ணத் தோன்றுகிறது. “வாசிப்பு” என்பது அறிவிசயங்களின் வேக மாற்றத்தை உள்வாங்கி பல பகுதிகளாகி விட்டன. வெறுமனே நூல்களின் எழுத்துக் களைப் படித்தல் என்பது பொது வாசிப்பிற்குள் அடங்கும் ஒரு மிகச்சிறிய பகுதியாக மட்டுமே பார்க்கப்பட வேண்டும். இன்னும் சொல்லப்போனால் சிறு புள்ளியாக அது மாறிவிட்டது. ஆதலால்

நூல்வழிப் படித்தறிதல் நிலை காலமாகும் ஒரு செயற்பாடாகவோ அல்லது சலிப்பை ஏற்படுத்தும் வகையினதாகவோ உணரப் படுகிறது. ஏனெனில் கற்கை முறைகள் தம் செயற்பாட்டைப் பெரியளவில் மாற்றி விட்டன. தவளைக்கத்தல் கற்கை, செயல் முறைக்கற்கை, சற்றலைக்கற்கை, மாற்ற வலகை அவதானிக்கும் படக்கணினிக் கற்கை ஆகிய வழிமுறைகள் இன்றைய உலகின் பிரதான கற்பித்தல் போக்குகளாக மாறிவிட்டன.

“வாசிப்பு” என்பதை நாம் எந்த முறையில் புரிந்து வைத்திருக்கிறோம் என்பது மிகப்பிரதானமான கேள்வி ஏனெனில் நம்மில் பலர் அதை “நூலில் உள்ளதைப் படித்தலே வாசிப்பு” என்ற அளவிலேயே புரிந்து வைத்திருக்கிறோம். இந்த வரையறையை எதிர் மனநிலையிலிருந்து அணுகவேண்டும். வாசிப்பு எனும் சொற்பதத்துக்குள் படித்தல், கற்றல், உரையாடுதல், விமர்சித்தல், மெளனமாயிருத்தல், புரிந்துகொள்ளல் என்பவற்றைப் பிரதானமாகக் கொண்டு பல்வேறு கூறுகள் ஓவியமாகக் கொண்டால் ஏனைய கூறுகள் அதன் புள்ளிகளாகும்.

நாம் எமது மொழியை எந்தளவிற்குப் பிற்போக்குத்தனமாக அணுகிக்கொண்டிருக்கிறோமோ அந்தளவிற்கு எமது ஏனைய குறிப்பாடினால் உருவாக்கப்படும் கருத்தாக்கங்கள் நிச்சயமற்றவை. சந்தேகம் கொள்ள வேண்டியவை. மற்றும் நூல்வழி எழுத்துக்களைப் படித்தல் என்பது நேர விரயத்தையும் சேர்வுத்தன்மையையும் அதி கரிக்கிறது. ஊடகங்களின் பெருக்கம் நூல் வழிக்கற்போரின் விகிதாசாரங்களைப் பலமாகத் தாக்கிச் சிதைத்துவிட்டது. இனி எவ்வாறு முயன்றாலும் இந்த விகிதாசாரத்தை அதிகரிப்பது சாத்தியமற்றதாகும்.

இதற்கு மாற்றுவழியைக் கண்டடைதலே புத்தியான கருத்தமைவாகவும் இருக்கும். ஆதலால் எழுத்தாளர்கள் தமது குறிப்பிட்ட ஒரு விடயத்தை நிறுவவதற்குப் பல்வேறு ஊடகங்களைத் தெரிவு செய்ய வேண்டும். அது போன்றே வாசகர்களும் தம்மைத் தயார் செய்ய வேண்டும். அதாவது ஒரு நாவல் உயி ராகவும், சடமாகவும், கலையாகவும், அறிவியலாகவும் தன்னைப் பல நிலை களில் வாசிப் புகுள்ளாக்க வேண்டும். அது எழுத்தாக, ஓவியமாக, விவாதமாக, நாடகமாக, குறும், பெரும் திரையாக இருப்பதோடு கணினிப் பதிவாகவும் வேண்டும். ஒரு கருத்தின் திணிவு அறிவியல் சார் அம்சங்களுடன் தனது கலையடைவை நோக்கி நகர்கின்றபோது தனக்குள் ஓர் வாசிப்புப் புறநிலையில் வேறு ஓர் வாசிப்பும் கொண்டிருக்குமானால் பயனாளிகளின் வகைப்பும் தொகைப்பும் எழுத்தர்கள் நிலையை எட்டக்கூடும். ஆனால் இதன் சாத்தியப்பாடு கேள் விக்குரியதாகும். ஏனெனில் எழுத்தர்கள் தமக்கான ஓர் அடையாளத்தை உருவாக்குவதற்காக நீண்டகால உழைப்பை எழுத்தில் செலவிட வேண்டியவர்களாகின்றனர். அடையாளம், அங்கிகாரம், என்பதை எந்தத் தனியன்களும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் அடையாளத்தை நோக்கிய பயணம் தான் சிக் கலானது. தவிரவும் எழுத்துத்துறை எந்தளவு விரிந்த பரப்பைக் கொண்டுள்ளதோ அதுபோன்றே ஏனைய துறைகளும் விரிந்துள்ளன. எழுத்துத் துறையில் இருக்கக்கூடிய இலகு என்பது ஒரு தனியாக முழுப்படைப்பைத் தோற்று வித்தல் சாத்தியமாகிறது. ஆரம்ப காலம் தொடங்கி இக்காலம் வரை இந்நிலை சொல்லும்படியாக மாற்றத்திற்கு உட்படவில்லை. ஏனைய துறைகள் குழும் இயக்கத்தைக் கொண்டவை.

ஓவியத்தின் படிம வளர்ச்சிகூட குழும்ச் செயற்பாட்டிற்குத் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டுள்ளது. எனவே எழுத்தர்கள் தமது படைப்பை ஏனைய துறைகளை நோக்கி நகர்த்தும்போது அது தன்னைக் குழும் இயக்கத்துக்குள் கொண்டு செல்கிறது. அங்கு எழுத்தர்களின் அடையாளம், அங்கிகாரம் சிதைக்கப்பட்டு எழுத் தர்ருக்கும் கலைக்கு மாற இடைவெளி அதிகரிக்கிறது. இப்படியாக மூலம் எழுத் தாகவும் அதன் அடைவுகள் கிளைகளாகவும் மாறுகின்ற போது பயனாளிகளின் அளவு என்பது எல்லைப் படுத்தப்படாமல் நீட்சியடையும். ஆனால் சிதைக் கப்படும் எழுத்தரின் அடையாளத்தை தனியாக நின்று எதிர்கொள்ள வேண்டிய தேவையும் அவருக்கே உண்டு. எழுத்தர்கள் தம்மை இயக்கர்களாகத் தயார்செய்கின்ற போது இக்கட்டுரை குறிப்பிடமுயலும் வாசிப்பு எனும் பதத்தின் விரிந்த பரப்பினுள்ளே

எழுத்தரும் வாசகரும் சமதளத்தில் பயணிக்க முடியும்.

தளர்விலிருந்து இறுக்கத்துக்கு

எழுத்து, மொழி, வாசிப்பு, கலை என்பவற்றுக்கான புரிதல்களும் இவற்றுக்கான ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இயங்கியல் கட்டமைப்புகளும் நீண்ட வரலாற்று நீட்சியுடையவை. இவை முன்னேற்பாட்டுடன் சமூகவளியில் உருவாக்கப்பட்டு தொடரான கைமாறலுடன் பயணிப்பதை நவீனக் கருத்தாடல் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது.

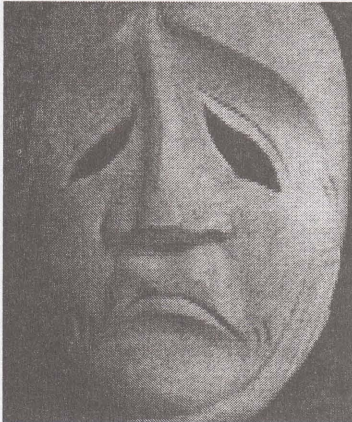
மரபியல் கருத்தியலை இல்லாதொழிப்பதல்ல நவீன கருத்தியலின் உருவாக்கம் அதிலிருந்து விலகிப்போதல் அல்லது இன்னொரு வகையில் பார்த்தல் எனக் கொள்ளலாம். நாம் குறிப்பிட்ட சொற்களஞ்சியத்தையும் இந்தக் கிரகத்திலிருந்து விலகிப்போகாத சிந்தனையுமே அதிகமும் விரும்பிப் பின்னிக் கிடக்கின்றோம். கற்பனையை அறிவியலின் எதிர்நிலை என்பதாக விளங்கமுனைதல் இதுவரை எழுத்துக்களால் சாதிக்க முடியாமல்போன அல்லது வேண்டுமென்றே கட்டமைக்கப்பட்ட மொழிமோசடியென்றே கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக “கூரியனில் வசிக்கும் வீடு” என்பதைத் தவறான எழுத்துக்கோர்வை என விளங்குதலும் எழுத்துக்களின் மட்டான சொற்களஞ்சியமும் அதிகாரம் மற்றும் அறிவியல் பிணைப்புப் பின்னமே காரணமாகும். இந்த இரண்டு சொற் கூட்டங்களையும் மீண்டும் மீண்டும் வாசிப்புச் செய்கின்ற போது அறிவியல், கற்பனை, கலை என்பவை தனித்தும் சேர்ந்தும் கருத்தாக்கத்தைச் செலுத்த முனைவதை விளங்க முடியும். (இங்கு வாசிப்பு என்பது கிளைமுறையில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.) எழுத்தர்கள்

அதிகாரத்தில் இருக்கும் சொற்களஞ்சியத்திற்கு எதிராக தமது மேலதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும். பின்னர் மேலதிகாரங்கள் மூலம் அபூர்வங்களைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும். ஒரு மனிதனுக்கு “மரண தண்டனை எனப்பெயரிடுதலும் மர உச்சியை “தூக்குக்கயிறு” என அழைத்தலும் புனைவின் வேறு வகை வடிவங்களே என்பதை வாசகர் ஏற்க நெருங்கும் நிலையை எழுத்தர்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். எந்த ஒரு சொல்லோ, சொற்றொடரோ தனிச்சிறப்புடையவை அல்லது நம்பகத்தன்மையுடையவை எனும் பொது நிலை ஒப்புதலை உறுதியாக எதிர்த்தல் சுதந்திர எழுத்துப் புரட்சியை ஏற்படுத்தும் சுதந்திர எழுத்து நூல்நிலைகளைப் படித்தறிய வேண்டிய தவிர்க்கமுடியாமையை ஏற்படுத்தும் அத்தகான ஆற்றல் உள்ள பரிசோதனை ஒன்றைப் பார்க்கலாம்.

பரிசோதனை-1

ஒரு முகத்தையும் ஒரு முகமூடியையும் அருகருகே வைப்போம். இப்போது உங்களிடம் ஒரு வினா கேட்கப்படும் இவற்றில் எது உண்மையானது என நீங்கள் அதற்கு உடனடியாகவே முகம் என பதிலளிப்பீர்கள். உங்களுடன் சிறுவன் முகமூடிதான் உண்மையானதெனச் சொல்கிறான் என்று வைத்துக்கொள்வோம். பெரியவர்களாகிய நீங்கள் அதை அங்கிகரிக்கமாட்டீர்கள். உங்கள் விடைக்காக நீங்கள் திட்டமிட்டுவைத்திருந்த அதிகாரக் கருத்துக்களையும் விளக்கங்களையும் சிறுவனுக்கு முன்னால் குவித்து வைப்பீர்கள். தோற்றுப்போவதை உங்களுடைய அங்கீகாரம் விடுவதில்லை. சிறுவனுக்கான மாற்றுப் பார்வையையோ அல்லது உண்மை முகத்திற்கான வேறு ஒரு தேடலையோ உங்கள் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தில்

இணைத்துக்கொள்ள நீங்கள் தயாராக இல்லை. நாம் இதற்கும் அப்பால் செல்வோம். முகம், முகமூடி, இந்த இரண்டில் எது உண்மை? முகம் உண்மை எனில் உண்மைக்கான கோட்பாடு எந்த அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்படுகிறது? ஏன் முகமூடியை உண்மையற்றதாகக் கருத வேண்டும்? இந்தக்கேள்விக்குப் பின்னால் உயிர், சடம், நிலையானது, நிலையற்றது எனும் தத்துவார்த்தம் விரிவடைகின்றது. நாம் இன்னும் போவோம். முகமூடி என்றால் முகத்தை மூடுவது என்பது அதன் பணி, ஆனால் அது முகத்தில் உள்ள கண்கள், மூக்கு, வாய் போன்ற உறுப்புக்களை நீக்கியே செயற்படுகிறது. இவையெல்லாம் முகத்தின் அங்கங் களானபடியால் முகமூடி எனும் பொதுப் பெயர் குறைபாடுடைய வேறொன்றின் மாயப்பிரதி. ஆகவே முகம் உண்மை என்னும் சிந்தனை நம்பிக் கையுடையதாகிறது. இங்கு அதிகாரம், கருத்தாடல், அரசியல், மதம், தத்துவம், போலி, உண்மை என்பவற்றோடு இறுதியாகப் பரிசோதனை-1 எனும் இலக்கியமும் இணைகிறது. இப்படி வினாக்களோடும் எதிர்

மனநிலையிலிருந்தும் படைப்புகளை எழுதவும் வாசிக்கவும் நெருங்குதல் சில சாத்தியமான பக்கங்களை புதிய முப்பரி கோணத்தில் அழிக்கும். எழுதுவதிலும் நூல் வழிப்படித்தறிதலிலும் இருக்கக்கூடிய தொடர் சலிப்பை இந்த முறை விடுக்கும். வேறுவிதமாகக் கூறினால் மீள்வாசிப்பு எனக் கொள்ளலாம். இலக்கியம் படித்தலைப்பற்றியே மேற்படிப் பகுதிநிலை அதிகமும் ஆராய்கிறது. எழுத்துக்களைக் கலையாக்குவதன் மூலம் நூல் வழிப் படித்தறிதலை ஆதரிக்க முடியும். என்னும் பொது உரையாடலை நவீன மொழியியல் சார்ந்து நின்றே தனது இயந்திர ரீதியான கலைத்தாக்குதலை மேற்கொள்கிறது. இதற்குச் சமாந்திரமாக “டேவிட் கூப்பர்” புனர்வின் உச்சக்கட்டம் பற்றிய கோட்பாட்டை அதன் அனுபவம் சார்ந்து பேசுகிறார். அதாவது இறுக்கம், தாக்குதல், தளர்வு அல்லது ஓய்வு என்பது உடலுறவியல், பாலுறவியலின் பின் உயிரியல் ரீதியாகவும் உடலியல் ரீதியாகவும் உணர்வுரீதியாகவும் மற்றும் சமூகரீதியாகவும் ஏற்படும் தேர்ச்சிமிக்க மனித அங்கீகாரம் ஒரு வரையறையுடன் செயற்பட்டு வருகிறது, எனக் குறிப்பிடுகிறார். இதன் வெற்றிக்குப் பயிற்சி, தியானம், புரிதல் என்பவை உறுதுணையாகின்றன. கற்பிக்கப்பட்ட அனுபவம் போன்று இதனையே இலக்கியப்படித்தல் முறையும் பின்பற்றி வருகின்றது. இந்த ஒழுங்கைப் பின்னிருந்து முன்னோக்கிச் செல்லும் முறையில் அதாவது தளர்வு, தாக்குதல், இறுக்கம் என்னும் ஒழுங்கில் நவீன மொழியியல் வரையறுப்பதோடு தாக்குதலில் இருந்து தளர்விற்கும் தாக்குதலிலிருந்து இறுக்கத்துக்கும் அது தாவிச்செல்ல முனைகிறது. இந்தத்தாவதுவலுக்கும் பயிற்சி, தியானம், புரிதல் என்பவையே அடிப்படையாகின்றன.

கலவியில் ஈடுபடும் இரண்டுபேர்களும் ஒரே சந்தர்ப்பத்தில் உச்சநிலையை எட்ட முடிவதான புணர்ச்சியில் ஒருவர் அதிகமாக விரும்புவது. இது சில சந்தர்ப்பங்களில் எட்டப்படுகிறது என்பதாவது பெருந்தன்மைவாதம். இது முற்றிலும் சாத்தியமற்றது. யாரோ ஒருவர் மட்டுமே கலவியில் அந்தக்கணத்தை அடையமுடியும். வேண்டுமானால் மற்றவர் அந்தக் கணத்தை நெருங்கக்கூடும். இந்தக் கோட்பாட்டை நாம் எழுத்தருக்கும் வாசகருக்கும் பொருத்திப் பார்ப்போமானால் படைப்பின் கணமும் இந்த இரண்டு துருவங்களில் ஒன்றிடமே சாத்தியப்படும். பெருந்தன்மை வாதங்கள் உணர்நிலையில் பேசப்படுபவை என்றே கொள்ளலாம் கோட்பாட்டில் இவை பின்நிற்கின்றன. நாம் பரவசநிலையில் மாத்திரமே படைப்புகளை அணுகிக் கொண்டிருந்தோமானால் எம்முடைய ஆளுமையைக் குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் நிறுத்தி அதைச்சுற்றியே எம்முடைய எழுத்து, மொழி, படித்தல், வாசித்தல், கட்டமைப்பு போன்ற இன்னும் பிற உலவும். இது தவறான இயங்கியல் என நிச்சயமாகக் கூறமுடியாது. ஆனால் ஒருவகையான தேக்கம்

×

இராலான புகல்

அப்போது நீ என்னோடில்லை
நான் உன்னோடுமில்லை.

கண்கள் நெய்த வலைக்குள்
மூச்சொடுங்கிப்போக
நிறைவேறிற்றெல்லாம்.

யோகி

தீடாகிப்போன வெளியிற்
கனத்துக் கருமையடர்ந்தது பேரின்ப வீடு.
பகலிற்பகல் முடிய
இரவெழுந்து மூடியது என்னை.

மீண்டுந்தாகமெழ
உனது வீட்டின் தொலைவிலே நான்.

என்னிறைவா,
ஏனென்னைக் கைவிட்டீர்.

இரண்டு கவிதைகள்

1. மனச்சலனம்
2. பாதிபயம் மீதி ரணம்

என்
நிசந்த வெளிகளில்
என்னோடு
கைகொக்கும்
காதலி

கறகுகள்
உடல் கிழித்து
உயிரழிக்கபோது
என்னோடு
இருந்தாய்

என்
உணர்வு அறுத்து
ஊர்ந்து வருகிறது
ஒரு பாய்வு
வெறுப்புறும் நினைவைச்
சுமக்கிறது மனது

சுழல்கிறது
மின்விசிறியாய்
நினைவு
வெறுப்புற ...வெறுப்புற

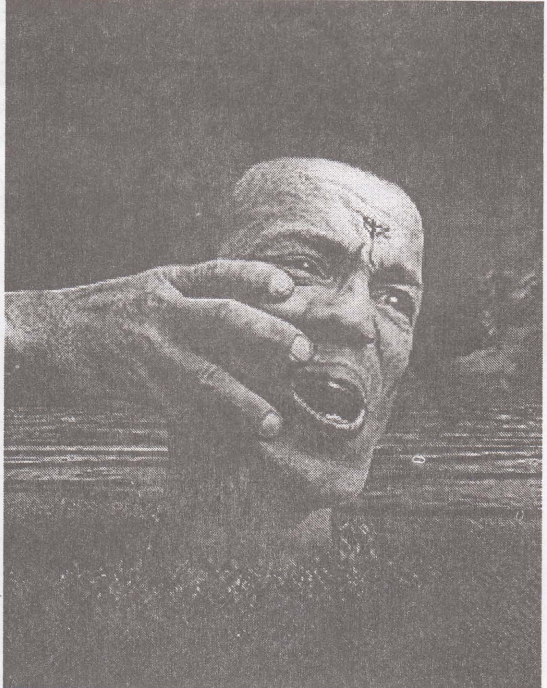
×

நான்
என்னை
வாசிக்கும் தருணங்களில்
நூக்கி வீசப்படுகிறேன்
நடு நிசியுள்
அகப்படுகின்றது
செல்லரிக்கப்பட்ட
நினைவுத் துண்டுகள்
பத்திரப்படுத்த நினைக்கையில்
அழையா விருந்தாளியாய்
வந்தமர்கிறது பயம்.

துருத்தும் நினைவுத் துண்டை
பிடுங்கி எறிய எத்தனிக்கின்றேன்
புகுகியாய் அப்பிக் கொள்கிறது
ரணம்.

இ.கிருபா

×

எம்.பி. சூர்ப்பனகையின் இறுதி அத்தியாயம்

த.மலர்ச்செல்வன்

எம்.பி. சூர்ப்பனகை பற்றி ஏற்கனவே இரண்டு மூன்று இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளேன். ஆனால் “மல்ஷூக்ஷிக்ஷிற் கணங்கனி” கவிதைப்பூடாகத்தான் பஸரிடம் அவள் பற்றி உண்மை தெரியலாயின. அது வெரிய கவிதையென்று சொல்லமாட்டேன். அன்றைய மனநிலையில் பிறந்த யுத்தம்தான் அது இப்படித் தொடங்கியது.

மீண்டும் யுத்தம் தொடங்கியதாகச்

சொறிநாயொன்று கத்தியது.

.....
.....
.....

புணர் முடியாது

கிறட்டுச்சிங்கம் நாகைத்

தொங்கப்போட்டு ஓட...

சொறி நாய்

கதறக் கதறக் கடித்துக்கொடுக்கிறது.

மீண்டும் யுத்தம் நடக்கும்

அதில் நான் வெல்வேன்.

40 வரிகளைக் கொண்ட இக் கவிதையை 10.03.2003 இரவு 11.59 மணிக்கு எழுதி முடித்த போது ஆள்சொல்லிப் பறவை சத்தம் எழுப்பி பறந்து போனது. அப்போதே எனக்குத் தெரியும் இந்தக் கவிதை குழகிளப்பும் என்று. இருந்தும் நான் கவிதையை 1½ மாதம் கழித்து சீரு நடு மதியம் தபாலிட்டு திரும்பி வரும்போது கால் தடக்கி விழுந்ததில் இடது கால் மகிழிந்தது. யூசாரி செல்லப்பர் உழுக்குப்பார்த்து நாவு தரம் மந்திரம் இதிய போதுதான் எனக்கு காலை நிலத்தில் வைக்கக் கூடியதாகயிருந்தது. இதெல்லாம் கோப்பெருந்தேவி கண்ட கனவுக்கு சீப்பா னதாகவே என் மனைவி எச்சரிக்காள். இதை நான் சீரு பொருட்டாகவே நினைக்கவில்லை. கண்ணகி பத்தினி. இவள்.....? அதில் எனக்கு மாற்றுக் கருத்திருக்க வில்லை.

யூரியாய் பெண்கள் எனக்கெதிராகப் போர்க்கொடி தூக்கியபோது நான் மிகத் தூக்கத்தில் இருந்தேன். அச்சாவின் தொலை பேசிகான் என்னைத் தட்டி எழுப்பியது. நான் உணர்ச்சிவசப்படவில்லை. பெண்களுக்கு

எதிரானவன் நானில்லை. பெண்ணியம் பற்றிய கருத்து முரண்பாடு எனக்கு இருந்தாலும் பெண்களை மதிக்காமலில்லை. இவளுக்குப்போய் என்ன? நடந்த தென்ற உண்மை தெரியாமல் இவளு கள் போய்..... தேவடியாளர் மக்கள்...

“ஹாலோ சிந்து ... உண்மை தெரியாது எனக்கு எதிராக போர்க்கொடி தூக்கியிருக்கின்றீங்க முதலில் என்ன நடந்ததெண்டு விசாரியுங்க புறகு ஆர்ப்பாட்டத்தைத் தொடங்குங்க...”

“நான் உன்னோட கதைக்கத்தயாரில்லை....”

“அப்படிக்கதைக்கலாது, நான் மட்டும்தான் வொம்புள்ளையான மோசம்படுத்தி, கேவலப்படுத்தி கவிதையெழுதலை. அது என்டொழிவுயில்ல சங்கம், தொடக்கம் இப்பவரை எழுதியிருக்கு. நான் எழுதியது வொம்புயில்லை.

“வைடாபோன உன்னோட கதைக்க நான் தயாரில்லை” என ‘டப்’பென்று போனத் துண்டிச்சாள். எனக்கு முகத்தில அறைஞ்சாப்போல இருந்துச்சு. என்ன ரெசம்யப்போறாங்க? எண்ட மயிரத்தான் புணங்கிக்கிட்டு.

களரி - 1

அண்ணாவிடியார் மத்தளத்தைத்தட்டி குரலை உயர்த்தி வரவுத்தாளத்தைப் பாடினார்.

சூர்ப்பனகை வந்தாளே
சபையை நோக்கி
சூர்ப்பனகை வந்தாளே...
ராமனையும் லட்சுமணையும்
படாது படுத்திய
சூர்ப்பனகை வந்தாளே..

அவள் ஓலம் போடத்தொடங்கினாள். என்ன கூத்து நடத்திறியல். வொம்புளயல் எண்டா கிள்ளுக் கீரைகளா? பாரவையாளர் மத்தியி

லிருந்து களரிக்கு ஏறிவந்தாள். இவ்வளவு காலமும் இதிகாச புராணங்களில் இருக்கிற போக்கணம் கெட்ட பாடல்களெல்லாம் தையும் உட்குப்போட்டு காலத்திற்கு ஏத்தாய் போல பாடி ஆடுங்க. இது ராமன் மட்டும்தான் நல்லவன் ராவணன் கெட்டவன். நுரியோதனை கூடாதவன் தர்மர், அருச்சுணன் தங்கமானவர்கள். பாண்டவர்கள்மனிதர்கள் கௌரவர்கள் அநியாயக் காரர்கள். சூர்ப்பனகை கொடியவன், காமக் கிறத்தி, பறையன், வண்ணான் குழகாரர்கள், கள்ளர்கள், இறியவன் எறியவன் எண்டு பாடி ஆடி.....

காலப்பொருத்தம் தெரியாம இன்னும் பழய குருடி கதவத்திறை எண்டு இருக்காம மாற்றத்தகை கொண்டுவாங்க. இதில் சூர்ப்பனகை கெட்டவன் எண்டு ஆட நான் உட மாட்டன். நானும் ஒரு பெயர்ப்புள. போதாக்குறைக்கு சூர்ப்பனகை எண்டு பெயர் கூடச் சூடியிருக்கிறவன். குழையாது.

அண்ணாவியார் அவளின் குாயத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். கூத்தாட்களும் எதிர்ப்புக் காட்டவில்லை. ஸ்கமணனுக்கு மாத்திரம் உடன்பாடினலை. அவன் சலங்கையைக் கழட்டி ஏறிந்தான். "இந்தப் போக்கணம் கெட்டவளின் கதயக்கேட்டுத்து காலம் காலமாக ஆடி வந்திருந்த.."

"கேளும்தம்பி அவன் சொல்வதில் நியாயமிருக்கு" ராமர், ஸ்கமணனிடம் கிணத்தைச் சொன்னான். ஸ்கமணனுக்கு திருப்தி இருக்க வில்லை களரியை விட்டு வேப்ப மரத்தடிக்கு நடந்தான். சபையோரும் அவளின் நியாயத்தை ஆவனுடன் எதிர்பார்த்து இருந்தனர். அண்ணாவியும் கொப்பி பார்ப்பவரும் பக்கங்களைப் புரட்டி வெட்டுக் குத்துக்களை கிறழத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். எனக்கும் சூர்ப்பனகைக்கும் ஈந்து வருடங்களுக்கு முன்னர் நடந்த கூடலில்தான் பியாக்க குறியிட்டது. அவன் என்னச் சந்தித்த முதல்நாளே குறுகினாள்.

ஏன் என்று இன்று கூட புரிய வில்லை. எண்ட பெயர் ஒரு காரணமா அல்லது எனது மனிசியின் பெயரும் ஒரு காரணமா எனத் தெரியவில்லை. இல்லை அவள் கூடலுக்கு தலைமை தாங்கிப்போக வில்லையென்ற குறையா.

ராஜபாம் ஸ்கமணன் என்ற எனது இயற் பெயர் கொண்ட என்னை எல்லோரும் ஸ்கமணனுதான் கூப்பிடுவார்கள். அதுபோல் சீதாதேவி என்ற பெயர் கொண்ட எனது மனைவியை சீதா என்னுதான் அக்கம் பக்கம் மெல்லாம் கூப்பிடுவாங்க. இதற்கு நாங்க என்ன செய்யமுடியும்?

அவளுக்கும் ராமனுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட "கலாவுலா" க்கும் எனக்கும் என்ன சம்மந்தம்?

களரி - 2

ஸ்கமணன் அவளை இழுத்துவந்தான் அவளின் முகத்தில் இரத்தம் வழந்தது, முக்கறுக்கப்பட்டுக் கொட்டும் குருதி ராமனை உவந்தியது.

"என்னயிது? என்னசெயல்? ஏன் இவ்வாறு கொடுமையாக நடந்து கொண்டாய்?"

"ராமண்ணா இவள் என்னை..."

"நிறுத்துப் பேச்சை. உன் அண்ணியும் ஒரு பெண்"

"அண்ணி பெண், இவளுமா..."

சீ.. மானுடன் பெண் வேஷம் போட்டாலும் அதையும் மதித்தாக வேண்டும். 'பெண், உடல், தேவைக்கு மாத்திரமா...?'

"அண்ணா நான் அப்படியான எண்ணம் கொண்டவனல்ல. சூர்ப்பனகை என்னுடன் இச்சை கொள்ளவே வேயாய் அலைந்தான் அதுதான் அறுத்தேன். உங்களையும் அவள்.."

"அவள் என்ன ஆசை கொண்டதில் என்ன தப்பிடுக்கு, மனிசனுக்கு எந்த வயதிலும் அந்த

ஆடமுடியவில்லை. விடை பெறுகிறேன்” அண்ணாவியார் அவனைத் தடுத்தும்பார்த்தார் அவன் கேட்கவில்லை. அவரை உதறித்தள்ளிவிட்டு நடைபயக் கட்டினான். ராமனும், அங்கதனும் துயர் தோய்ந்த முகத்துடன் களரியில் நின்றுனர். அண்ணாவியார் பேசத் தொடங்கினார். “இந்தக் கூத்தின் உழைப்பு ஒரு நாளில் நடைபெற்றதல்ல ஆறு மாதம் ராப்பக லெண்டு பாராது பழகித்தான் இந்தக் கூத்த அரங்கேற்றினேன். திரைரண்டு ஒரு பாத்திரத்த இல்லாமல் சேய்தா அத உரு வாக்க சில மாதம் வேணும், பழக்கி வயடுக்க நாங்க இனி பழக்கித்தான் ராமர் நாடகத்த அரங் கேற்றவேணும் அண்ணாவி கச்சி முடிஞ்சதும் துயர் களரி முழுதும் அப்பி எங்கும் பரவியது.

களரி -4

என் கவிதை வந்த இருநாட்களிலே இப்படி நிகழும் என்று கனவு கூட நான் கண்டதில்லை. சூர்ப்பனைகை கதாயுத்ததால் என் தலையைப்பிளந்தான் அதினிதருந்து புறப்பட்ட லெட்சாதி லெட்சம் கவிதைகள் எல்லா வற்றையும் சாப்பிட்டு ஏப்பயிட்ட போது அன்றைய பொழுது விடிந்தது.

நான் ஆஸ்பத்திரியினிருந்து “டிக்கெட்” வெட்டிவர இரு கிறமை கடந்து போய் விட்டது. இப்போது எனக்கும் அவளுக்கும் குறியிடையே எந்தச் சலசலப்பும் இல்லா விட்டாலும், அவள் உயர் அதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்ட மறு நாளே நான் பழி வாங்கும் படலத்திற்குள் ஆளானேன். வேலையில் அமர்ந்திருக்கும் ஓவ்வொரு நிமிடமும் அவளின் நெருக்கவாரம் இருந்து கொண்டேயிருந்தது. அது எனது மன நிலையில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. பல்லைக் கடித்து நாட்களை ஓட்டினேன். வேறு என்ன செய்யமுடியும். பல மாதங்களாக அவள் முகத்தைப் பார்ப்பதிலிருந்து தவிர்த்து வந்தேன்.

அவள் பற்றிய வதந்திகள் கற்றோர் முழுவதும் நிறையத்தொடங்கின இப்போது எனக்கும் அந்த வதந்திகளுக்கும் எந்தத் தொடர்பில்லை என்பதை எப்படியோ அறிந்து கொண்டாள்.

ஒரு புதன் கிறமை என்னை ‘வெல்லை’ அழுத்தி என்னை அவள் அழைத்தபோது சற்று நடுக்கம் ஏறாமலில்லை. ஏனென்றால் ஏற்கனவே எனது ‘பேசனல்பை’ அவளுடைய நற்சான்றிகளுக்களால் வழிந்து கொண்டிருந்தது.

“என்ன மடம்”

“எப்படி வேலைகள் போகுது”

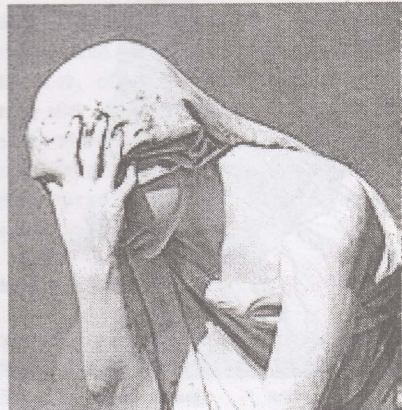
“போகுது மடம்”

“இவ்வளவு காலமும் உன்னைப்பிழையாக நினைத்து விட்டேன். அவற்றையெல்லாம் மறந்துவிடு” என்றாள்.

எப்படி திடீரென்று மாறிப்போனாள். இதுவும் எனக்கான ஆப்பா.

களரி -5

அதன் பின் சூர்ப்பனைகையை கனவிலும் காணவில்லை. அவளுடைய நினைவுகள் என்ன உசுப்பியது. புனி போன்ற அவளுடைய பாச்சல் மின்னல் வெட்டுக்களாய் அப்பப்ப வந்து மறைந்தன. நான் இட

அப்ப, தசரதனிடமிருந்து அவினிடை கேட்ட போது. அவன் நடக்க ஏனாம் உட்கூக்குள்ள அடபட்டக்கிடப்பதாக கோவிந்தன் கதச்சது நெஞ்சில் தச்சது.

எம்.பி. சூர்ப்பனகையின் இறுதி நாட்கள் எப்படியிருந்தது என்று தெரியுமா?

அது பற்றி உங்களிடம் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும் அந்தக்கதையை நான் கேள்விப்பட்டபோது எனக்கு திக்கென்று இருந்தது. சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

சூர்ப்பனகை குலங்கிக் குலங்கி அழகானார் ஏதேனோ பேசினாலும் ழுனை குழம்பியவள் போல் பசுப்பினாலாம். கண்ணை இறுக்கி ழுடி வெட்கம் கொண்டவளாய். "நான் ளட்சுமணனை மனதார விரும்பினேன். நான் இதுவரை வையையும் விரும்பியபுணர வில்லை. தசரதன் என்னோடு ழுட்டிக் திரிந்தானே தவிர அவனுக்கு என் ழுந்தானையை எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் விரிக்கவில்லை. உள்தான் வாங்கிக்கு வந்தவாறு கதச்சிது. நான் ஆருடனும்

கெட்டும் போகலை. மனதார விரும்பிய ராமன் அவன்தான். ஆனா, அவன் இதுக்கு இனங்கவில்லை. எவ்வளவு தரம் நாசுக்காக கதச்சிருக்கன். 'செக்கவலாக' பேசியிருக்கன். அவன் ழுரு ழுண்டம் என் அப்படி நடந்தானோ தெரியவில்லை. அவன் என்னபத்தி எழுதிய கவிதையாலோ கூடத் தில் நடந்த சம்பவத்தாலோ நான் அவன் வெறுக்கவில்லை. என்னோட புணர்வதற்குக்கூட அவன் இஸ்ப்புடமாட்டான் எண்ட காரணத்தால்தான் நான் அவன் வெறுக்கத்தொடங்கினதான்"

இதைக்கேட்க உங்களுக்கு எப்படியிருக்கும் அப்படித்தான் எனக்கும் இருந்தது. புணர்வதற்காக அவன் இவ்வளவு நாட்களும் என்ன நாம் படாத பாடாக படுத்தினானா? ழுரு வேளை எனக்கு விளங்கிற மாதிரியாகச் சொல்லியிருந்தா நான் மாட்டன் எண்டா சொல்லியிருப்பன். கிழவிதான் ஆனால் உடலால் குமாரியாகத்தானிருந்தான். எனக்கறியாமலே அவன் மீது ழுரு பரிஷு ஏற்பட்டது.

ஏனெண்டா எண்ட மனிசியத்தவிர வேறெந்த பொம்புள்ளையைமும் ஏறெடுத்தும் பாக்காததானா? அல்லது...?

நான் இப்போ புதுகு ழுசுத் தொடங்கி விட்டேன். உட்புக்களிலும் மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். அவளை விசாரித் தமட்டில் எங்கிருக்கிறான் எனத் தெரிய வரவில்லை. சரி என்ன செய்கிற என்று தசர தனிடம் நேரடியாகப் போய் நிலைமையை வினாவாறியாக எடுத்துக்கூறி சூர்ப்பன கையை சந்திக்கே ஆக வேண்டும். எங்க இருக்கிறான்? என்பதை ழுழிவு மறைவின்றி சொல்லுவாறு தயவாய் வேண்டுகோள். என்னுடைய பரிசுவ நிலை அவருக்கு புரிந்திருக்க வேண்டும். நீண்டநேர யோசனையின் பின் பொன்வாய் மலர்ந்தார்.

"தம்பி சூர்ப்பனகை கெட்டசாதி இனி உன் விருப்பம். அவள் கடசியாக தாந்தா மலைச்

சாமியாரிட்டக்கான சரணாகதி அடைந்தவள், அங்க போய் விசாரித்தாவெண்டா அவளிடம் குக்கிற இடம் தெரியவரும்", என்றார். "சரி ஜயா" தப்பினேன் பிறகுச்சேன் என்ற மாதிரி அவரிட மிருந்து விடை பெற்ற போது மதியம் ஐன்றே முக்காணுக்கு மேல் தாண்டி விட்டது. இதற்குப் பிறகு தாந்தா மலைக்குப் போவது எனக்குச் சாத்தியமற்றது. அத்தோடு அவருக்கும் எனக்கும் அவ்வளவு நல்ல முயற்சியை. நானும் பட்டிப்பளை பிரதேச செயலகத்தில் வேலை செய்திற்றபோது S.S.O, R.D.O உட்பட கொஞ்ச பம்பேர் அவரைப் பார்க்கப் போயி ருந்தபோது அவரிட நடவடிக்கை எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. நான் எப்போதும் இந்தச் சாமியையும் நம்பியது கிடையாது மனிசன், படைப்பை உருவாக்கிய வனை நோக்கிச் செல்லவில்லை. என்ற "கொள்கையை உடையவன் நான். அதனால் சிலர் எனனை நாஸ்தீகவாதியென்று கூடக்கருதுவதுண்டு. பமித்தியக்கார யுகள்.

தாந்தாமலை முத்தையாவிடம் அன்று சில கேள்விகள் கேட்கவேண்டியதாயிற்று அது விவாதமாகிவிட்டது. நான் பின் அந்த இடத்தில் நிறை விரும்பவில்லை. சக நண்பர்களை விட்டுவிட்டு தாந்தாமலை முருகனைப் பார்க்கப்போனேன். அதன் பின் நான் முத்தையாவைப் பார்க்கப் போனது கிடையாது. இப்படி இருக்கும் போது எப்படி சூர்ப்பகனையைத் தேடிப்போவது? எனக்குள் அறுந்து விழுந்த ஆயிரம் கேள்விகளுக்கு விடை காணமுடியவில்லை. என்ன செய்து, தாந்தாமலை முத்தையாவை சென்றடைய ஒரு பொழுது மறைந்திருந்தது. அவருடன் நீண்ட நேரம் கதையாடவிரும்பவில்லை. சூர்ப்பகனை பற்றிக் கேட்டேன். அவர் திடுக்கிட்டு எழுந்து, "நீ யாகு தம்பி, மாதாக்கு என்ன முற" என்று விசாரிப்பைத் தொடர்ந்தார். நான் பதில்களை உரிய முறையில் வழங்கினேன். மாதா! இந்தியா சென்றுள்ளார்.

"அப்படியா எப்போ திரும்புவா" என்று கேட்டேன்.

"சொல்ல முடியாது, மாதா போய் நாவு வகுஷம் கழிஞ்சியோச்சி"

"அப்படியா" எனக்கு விசம்பாகமிருந்தது. "அங்க எங்க சந்திக்கலாம்" என்று ஒரு வினாவை எழுப்பினேன்.

"மாதா, இப்போ விசிறிச்சாமியாரின் ஆச்சிரமத்தில் தானிருக்கிறா, அங்கு போனா காணலாம்" என்றார்.

முத்தையாவின் சந்திப்பின் பின்னர், சூர்ப்பகனையைத் தேடும் ஆவல் மென்மேலும் அதிகரித்தே சென்றது. இந்தியா போற ண்டோ சுமாவா. கள்ளக் களவாக போற ண்டோ ஜமாயிரம் சூபா வேண்டும். அதுவும் ஏதும் மணல்திட்டக்களில் இறக்கிவிட்டு தப்பிச்சிடுவானாக. விமானம் என்றா எந்தப் பிரச்சினையுமில்லை 15 ஆயிரம் சூபா வேண்டும். என்ன செய்து, இருந்தவளவை வித்துப் போட்டு விசிறிச்சாமியின் ஆச்சிரமத்தை சென்றடைய நடுச்சாமம் 1.01 மணியாயிற்று. வீதியோரம் சனக் கூட்டம். விசிறிச்சாமியின் சமாதியின் முன் பெண்களும், ஆண்களும் கதறி அழுது பாடும் காட்சி எனக்கு ஏதோ புல்லரித்தது.

நான் அங்கிருந்து ஒருவரிடம் மாதாவைப் பார்க்கவேண்டும் எப்படிச் சந்திப்பென்று கேட்டேன். அவன் பெரியசுவாமி (விசிறிச்சாமி) மின் பிரதம சீடனைக் காண்பித்தான். நான் இலங்கையைச்சேர்ந்தவன் மாதாவைப் பார்க்கவேண்டும் என்றேன். அதற்கு அவன் "மாதா திரி சடையா? என்று கேட்டான் எனக்கு குழப்பமாயிற்று.

"நான் சூர்ப்பகனை என்டேன்"

"அப்படியொருத்தர் இங்கயில்லையே! இலங்கையைச் சேர்ந்த மாதா திரிசடைதான் இங்க இருந்தார் அவரும் ..." என தியான

மட்டத்தில் மாட்டியிருந்த புகைப்படத்தைக் காட்டினான். சூர்ப்பனைகதான் காவிபுடையில் இருந்தான். அவன் இப்போ ஆசை, பாசம், பற்று....முற்றும் நுறந்த மனிச்சி!

அவன் தனது கற்பனையை எல்லாவற்றையும் தவிடு பொடியாக்கிக் கேட்டான் "மாதா திரிசடையா", "ஓம்... ஓம்" என்றேன் "அவ இங்க இல்லை". என்று சொல்லி மண்டபத்தினுள் வைக்கப்பட்டிருந்த புகைப்படங்களிலிருந்து "மாதா திரிசடையின் மகத்துவம் என்ற புகைக்கதை என்னிடம் நீட்டினான். ஓவ்வொரு ஓற்றைகளாகத் தட்டித் தொடங்கினேன்.

"கண்ணகி பச்சைத்தேரில் விண்ணு லகத்தி லிருந்து பூவுலகத்திற்கு வரும்போது நிலம் அதிர்ந்தது. வாணவர்கள் மலர்மாழி சொரிந்த தளர். வேங்கை மரத்தின் அடியில் நின்ற மாதா திரிசடை தேவர்கள் புடை சூழ கண்ணகி பச்சைத்தேரில் ஏற்றி விண்ணுலகத்திற்கு அழைத்துப்போனான்"....

501 பக்கம் கொண்ட புகைக்கதை வாசித்து முடிக்கப்போது எனக்கு ஏது செய்வதென்று தெரியவில்லை. திக்பிரமைமயானேன். சூர்ப்பனைகை என எனக்குள் புலம்பினேன். என் மனம் கனக்கது பெரும் இருள் என்னுள் மூண்டது. நான் அந்த இடத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டேன். (சூர்ப்பனைகை இனி கனவிலும் வரால்).

சொசுரிசுசுரிசு

" தவிர " தான் தாங்கி வருகின்ற இலக்கியப் படைப்புக்கள் மிகவும் தீவிர வாசிப்பிற்கும் மறு வாசிப்பிற்கும் உட்படுத்தப்பட வேண்டிய சீரியஸ் இலக்கிய சஞ்சிகையாக உள்ளது : எனக்குத் தெரிந்த வகையில் புதிதாகவோ அல்லது நீண்ட காலத்திற்கு முன்னதாகவோ அல்லது கட்டுடைக்கப் பட்டதாகவோ உள்ள ஒரு சிறு கதை x , y மற்றும் கறுப்பு வெள்ளைப் பிரதி மிக நேர்த்தியாக செய்யப்பட்டுள்ளது. எப்பொழுதும் வேறு சஞ்சிகைகளில் எழுதுகின்ற ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்களே தங்கள் பக்கங்களை நிரப்புவது இளம் தலைமுறை அல்லது புதிய இலக்கிய படைப்பாளிகளை நோக்கிக் கேள்வி கேட்கத் தூண்டு கின்றது

புதிய படைப் பாளிகளின் படைப்புக்களை பிரிசுரம் செய்வதில் " தவிர " தவறாது சொயற்பட வேண்டும் என்ற பது இந்த வாசகனின் வேண்டுகோள்.

கின்னியா நாபிக்

படைப்பாளிகள் தமது நூல்களை விமர்சனத்திற்கு அனுப்புகின்றபோது இரண்டு பிரதிகளை அனுப்பிவைக்கவேண்டும். ஒரு பிரதி மட்டும் அனுப்பிவைக்கப்படும் "புதியவை" பகுதியில் மட்டுமே சேர்த்துக்கொள்ளப்படும்.

படைப்பாளிகள், விமர்சகர்கள், வாசகர்கள், உங்களுடைய படைப்புக்களை, விமர்சனங்களை, கருத்துக்களை 31-08-2012 முதல் எமக்கு கிடைக்கக்கூடியவாறு அனுப்பி வைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

கால்களிலும் கண்ணீர் கசிய
 நீளவிரிந்த பயணத்தில்
 சுமந்து வந்தவர்களின் காலத்தடங்கள்
 உண்டாக்கிய குழிகளில்
 இன்னமும் குமிழியிட்டபடி
 மண்ணுக்குள்
 புதைந்துபோய்க் கொண்டிருக்கிறது
 மறையின் கடைசிச் சொட்டு நீர்.

எனது மழை சூகண்டிடிம்

தபின்

தீயின் ஆர்ப்பரிப்பைத் தவிர
 வேறெந்தச் சக்தத்திற்கும்
 இங்கினி இடயில்லை.

உரோமங்கள்
 தசைத்துண்டுகள்
 நரம்புக்குழாய்கள்
 உறைந்து போன குகதி

எனும்புகள்
 எல்லாவற்றையும்
 விழுங்கிய பின்னும்
 வெறி அடங்காமல்
 என் கனவுகளை நோக்கியும்
 விரைகிறது வெவ்வை
 நீலம் பச்சை, செம்மஞ்சள் என
 தனக்குப் பிடித்த
 வர்ணப்பூச்சுகளோடு
 கனவுகளின் வடிவங்களோடு
 உச்சநிலை வேகத்தில்
 நெருப்பின் நடனம்.

எனக்காக என்னாலையே
 அழகுமயாமலிருக்கது.

கொள்ளிக் குடம் உடைந்தது.
 அடமழைத் தூறலும் நின்று போயிருக்க கணத்தில்
 நீ நாக்குகளின் நரக்கமும்.

தகனிப்பின் குழவுப்புள்ளியில்
 பாரயின்றி மிகக்கத்தொடங்கியிருக்கேன்
 வீண்டு மழை.
 எனக்காக வானத்தில் கண்ணீர்?
 என் சாம்பலில் பாரம்!

மச்சக்குச்சியும், தியக்குச்சியும்

யாசீயநாநன் அமீலனை

தமிழில் "அடுப்படி" அடுக்களை முதலான சொற்கள் சமையலறை குறித்து வழக்கிலிருந்தாலும், 'குசினி' என்ற சொல்லும் குறிப்பாக ஈழத்தமிழில் பரந்தளவில் வழக்கில் உள்ளது. குசினி, இலத்தீனிய மூலச் சொல்லான "Coquina" "இலிருந்து ஐரோப்பிய மொழிகளுக்குள் நுகழ்ந்தது. அதற்கு 'சமைத்தல்' எனப் பொருள்படும். ஐரோப்பிய காலனிய காலத்தோடு எமக்கறிமுகமாகும் இச்சொல் எமது காலனியைப் பண்பாட்டுப் பரவுகையின் மொழி நிலைப்பட்ட உதாரணங்களுள் ஒன்றுமாகும். பிரெஞ்சு மொழியூடாக அறிமுகமான இச்சொல் பிரெஞ்சுக் காலனியான புதுச்சேரி-காரைக்கால் தொடர்பூடாக தமிழுள் நுளைந்தது என கருதுகிறார்.

ஒரு குறித்த மக்கள் கூட்டத்தினை அவர்களின் பண்பாட்டளவுகளை வாசிப்பதற்கான வாசல்களில் ஒன்றாக சமைய

லறைகளும் அமைவதைக் காணலாம். இங்கு அடுக்களை என்ற பதத்தினை அதன் பரந்த அர்த்தத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதாவது உணவுவகைகள், சமையல் முறைகள், அது தொடர்பிலான நம்பிக்கைகள், உணவு பரிமாறும் முறை, உணவுண்ணும்முறை உள்ளிட்ட பரந்த அடிப்படைகளை இச்சொல் உள்ளடக்கியுள்ளது. ஆங்கில மொழியில் பொருள் பாவனையிலுள்ள Kitchen என்ற பதம் இந்தப் பரந்துபட்ட அர்த்தத்திலேயே பிரயோகமானதை அவதானிக்கலாம்.

மானுடவியலாளர்கள் சிலர் குறித்த பண்பாட்டுக் கோலத்தினை வாசிப்பதில் சமயலறை பெறும் முதன்மை குறித்து "Kitchen and polleggy" எனும் கருத்தாடற் பதத்தினை பிரயோகிக்கின்றார்கள். சமயலறைக் கூடாக குறித்த மக்கள் கூட்டத்தினை அறிதல் என இதனடிப்படையை மனிதன் பரவரையறுக்கின்றார்.

பரந்த அர்த்தத்தில் 'சமைத்தல்' 'சமையலிடம்' என்பன மனிதன் நாகரிகமடைவதோடு சம்பந்தமுடையவை

வேட்டையாடற் காலத்திலேயே அதன ராம்பங்கள் இருந்தாலும் நிரந்தர வசிப்பிடம் என்ற காலகட்டத்தோடுதான் அதற்கான நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஓரிடம் என்பது விருத்தியாகிறது எனலாம். பழங்கற்கால மனிதர்கள் தமது பொது வசிப்பிடப்பகுதிக்கு வெளியே திறந்த வெளிகளில் தீமூட்டி சமைத்துள்ளனர். இதனடுத்தகட்டமாகவே அதன் தொடர்ச்சியான சமையற்பகுதிக்கான தனிமையான கட்டுமானங்கள் உருவாகின்றன.

யாழ்ப்பாண வீட்டுக்கட்டக் கலையின் படி மறுமலர்ச்சி பற்றிப் பேசுவார்கள் ஒற்றையறைவீடு (Single unit house) காலத்தில் சமையலறை என்ற தனிப்பகுதியை இனங்காணவில்லை ஆனால் அக்கட்டுமானம் ஈரலகு வீடாக (double unit home) மாறும்போது சமையலறையே இரண்டாம் அலகாகியது. அது திண்ணை, நடை என்பவற்றோடு ஏற்றம் பெற்று எமது பாரம்பரிய வீடுகளில் காணப்பட்டது.

இவற்றிற்கு வெளியால் யாழ்ப்பாண வீட்டுக்கட்டக்கலை பற்றிய ஆய்வுகளின் போது எதிர்ப்படும் சுவாரிசியமான ஒரு விடயம் இரட்டை அடுக்களை அல்லது இரட்டைக் குசினி அமைப்புமுறை ஆகும். மரக்கறிச் சமையலுக்கு தனியாகவும், மீன், இறைச்சி முதலானவற்றைச் சமைப்பதற்குத் தனியாகவும் கட்டப்பட்டுள்ள குசினிகளாகும். இவற்றை யாழ்ப்பாணத்தின் வலிகாமம் மேற்குப்பகுதி மக்கள் தீய குசினி, மச்சக்குசினி (தீயசட்டி, மச்சசட்டி) என அதற்கான பாத்திரங்களை அழைப்பதைப் போல) என அழைக்கிறார்கள். அது களுக்காக ஏறத்தாள சமமான அளவில் கட்டப்பட்ட இக்குசினியுடைய வீடுகள் பலவும் 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி மற்றும் 20ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிற் கட்டப்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலும் இவ்வகைப்பட்ட

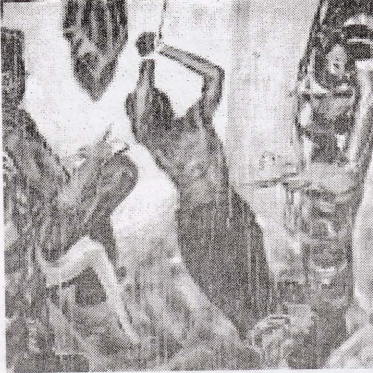
இரு குசினி வீடுகள் யாழ்ப்பாணத்து வெள்ளாளர்களிடமே (வேளாளர்கள்) வழக்கிலிருந்துள்ளன.

இவற்றின் மூலம்தான் என்ன? இவற்றின் உருவாக்கத்திற்குப் பின்னாலுள்ள சமூக மானுடவியற் பின்புலம் எது? எனும் கேள்விகள் இது தொடர்பில் முக்கியமானவை. காலனியகால யாழ்ப்பாணத்து சைவ மறுமலர்ச்சி அதன் மையவிசையைத் தொழிற்பட்ட நாவலரியக்கம் என்பவற்றின் எழுச்சியின் பின்னணியில் இதனைப் புரிந்து கொள்ளலாம் எனத்தோன்றுகின்றது. கொலை, களவு, கள்ளுண்ணல், மற்சு மாமிசம் புசித்தல், வியாபாரம், பொய் முதலாகிய பாவங்களை மரணபரியத்தம் விலக்கி நடப்பது

என சைவசமயி என்ற பெயரிலான துண்டுப்பிரசுரத்தில் கூறும் நாவலர் மேலுமொரு துண்டுப்பிரசுரத்தில் "மற்சு மாமிசம் புசித்தல்" அநாசாரம்" என்கிறார் (பார்க்க ஆறு முகநாவலர் பிறந்தத் திரட்டு 1954)

சைவ மறுமலர்ச்சி சைவ வேளாளரில் அதிகரிக்கும் மாமிசம் புசியாத வகையினரை மேலும் அருளச்செய்யும் அதேவேளை ஒருவிதமான வெள்ளிக்கிழமைச் சைவர்களையும் (நன்றி அ.யோசராசா) உற்பத்தி செய்தது. அதாவது "நல்லநாள் பெருநாளுக்கு" வீடு மெழுகி, கழவி மச்சங்குந்து சைவத்துக்கு வருதல் பின்பு ஏனைய நாளில் மச்சமேற்றல் இதில் மிகச் சமீபகாலம்வரை மச்சம் சமையல் செய்யும் குசினிகளை மெழுகிக் கழவி சுத்தம்செய்தல் இருந்துள்ளது. இந்த மச்சமும், சைவமுமான உயர்குழாத்து சைவர்களின் சமூகப் பண்பாட்டு நிலை உற்பத்தியாகவே இருவேறு குசினிகள் உருவாகியுள்ளன எனலாம்.

✘

இராகவன்

யுகயாத்திரை

“ள்” கோலத்திரை

உறுப்பு (X)	கொம்பு	தலை	கை	கால்	வால்
மனித-ள்	-	$1 < X$	$2 < X$	$2 < X$	-
விவாங்கு - ள்	$\leq X$	$< X$	-	$4 < X$	$1 < X$

(பழைய ஓற்பாடு அல்லது புகிய ஓற்பாடு) → (-எின் திருவெளிப்பாடு) ஸ் (சமகால அரசியல் நிகழ்வுகள்) ^ (-எின் திருவெளிப்பாடு) → (-சர்வ வல்லமையை நிறுவுதல்) → (ஊந்தாண்டுக்கொருதடவை) ^ (-சர்வ வல்லமை) ஸ் [முக்கூத்துத் (கொடுகொட்டி, பாண்டரங்கம், கயாலை) தத்துவம்] ^ (-களை இனங்காண எளிமையான வழி) → (அதிகாரப்புகிர்வு தொடர்பாக அடிக்கடி கதையாடுதல்) ^ (எக்காலத்திற்கும் மிகப் புகிர்வு தொடர்பாக அடிக்கடி கதையாடுதல்) ^ (எக்காலத்திற்கும் மிகப்பொருத்தமான சொற்றொடர்) → (எதையும் எந்தவிதத்திலும் நிகழ்த்தி முடித்தல்)

() = 12 [] = 01 ஸ் = 02 ^ = 04

- எின் திருவெளிப்பாட்டு நோக்கங்கள் - சர்வவல்லமை (01) மனுக்கள் மீட்பு - தகனம் (02) உயிரத்தினிஷ்டக் கூப்பகம் - சிந்தனை விஞ்ஞானம் (03) தகனம். - உச்ச இலக்க வரிசை (1) பழைய வரிசை - 230719832407198325071983

(சுருக்கம் 232425071983)

(2) புகிய வரிசை - 170520091805200919052009

(சுருக்கம் 171819052009)

தகன உள்ளிடு → உடல் + பொருள் - “ள்” வடிவம் → தீ உருவத்திருமேனி³ அருவுருவத்திருமேனி - ள் சிறுங்கமையு → [(வரைவிலக்கணம்) ^ (கிருவாய்மொழி) ^ (சர்வ வல்லமைக்கான கட்டமைப்பு)] ஸ் (ஊடகம்) → (வானொலி) → (அல்லும் புகலும்) → ஊரடங்குச்சட்ட அறிவிப்பு ^ (கிருவாய்மொழி)

புறம்	கட்டுக் கொறை	வெட்டுக்கொறை	எரிக்கூடுகொறை	புனர்ந்து கொறை
மே 2009 வரை இலங்கைப் பெறுமதி (%)	100	100	100	100
2009 மே மாதத்தின் பின் இலங்கைப் பெறுமதி (%)	0	0	0	0

(எதிர்க்கதைபாடலுக்கான புள்ளிவிபரம்)

- குறுகியபெருக்கத் தொடங்கும் மெய்யலைவுக்காலம் (01)
 இருளில் குழியறிந்து ஹடிம இளமைக்காலம் (02)
 பச்சைக்குறுகிக்குளம் உடைப்பெடுத்து வறுகிறது (03)
 அமிழ்ந்து குளிக்கும் அற்புதத் தவக்காலம் (04)
 யாத்திரை சிற்பங்கள் கொழுந்து விட்டுடிகின்றன (05)
 யுகத்தின் உயிர்கள் ஒலிட்டுக் கருகும் கணங்கள் தீராமல் ஊர்வலம் போகின்றன (06)
 சதைஅவியும் வாடையிடுக்கிறது (07)
 நெடுநாள்களாய் மாற்புகூட்டில் வசித்து வந்த கீரிப்பிள்ளை கிளைத்துக் கிளைத்துப் பசியைக்கிளப்பி வெளியே யாத்திரைக்கூப்புகிறது. (08)
 வீதியில் தலைதொரியத்தடைவிதிப்பு (09)
 குவித்த உடல்களில் ரயற்போட்டுக் கொழுத்தி யாகம் வளர்ச்சி (10)
 கடலிலிருந்து தரையிலிருந்து இரவுபகலாய்த் தொடர்ந்து எறிகணைவீச்சு (11)
 வானிலிருந்து இடைவிடாத குண்டுமழை (12)

புள்ளிவிபர அட்டவணைத் தயாரிப்பிற்கான தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ள 12 வாக்கியங்கள் (யிகப் பலவீனமானவையும் உள்ளடங்கலாக)

விமர்சனம்; விவரணம்; குறிப்புரை; கருத்துறை; களஅனுபவம்; X-Ray report; அதிரடி Report; நேர்காணல்; சந்திப்பு; எதிர்புகம்; பகுப்பாய்வு → (சரிந்த எழுத்து) ^ (அழுத்திய எழுத்து) :: மெய்ப்பொருள் காண்பதறிது.

ஒவ்வொரு நிகழ்வுக்கும் பின்புலமான காரணங்கள் வடிவானவை (எடுகோள்: இவ்வாக்கியப் பெறுமானம் பொய்)

உயிர்த்தினிவுக் கூம்பகம் கட்டிமுடிக்க கருகிய, கருகாத உடல்கள் எமக்குத்தேவை (தனித்தனிய அலையங்களுள் விரும்பத்தக்கவை) அறிவிப்பது சிம்மாசனக் கைகள் (சிம்மாசனக் கைகளுக்கு எப்போதும் இளந்தாரிப்பருவந்தான் என்பது கருதுகோள்)
 பகுதிசைக்கதையாடல்

" - ன் " ?

" - ன் " குறித்த நயங்கள்

யுகம் : 01 யாத்திரை : 01

-ஆசிரியர் குறு-

தூர்ச்சாலை

சீவ்வழை - ஸலீத்து அலெக்சாஸ் (கார்ட் பார்)
 தயிழில் - இரா.லொகாஜூத்துள்
 வரகசுத்துமரக

பதற்றத்தோடு கைக் கடிக்காரத்தைப் பார்த்துவிட்டு சட்டைப்பைக்குள் கைகளை விட்டுக் கொண்டே சின்னமாமா குசினியிலிருக்கும் தனது தம்பியை கத்திக் கூப்பிடுகிறார். மார்புப்பகுதியில் திறந்து கிடக்கும் சட்டைப் பொத்தானைத் தேய்த்துக் கொண்டே, கண்ணாடிக்கருகில் சென்று கலைந்து கிடக்கும் தலைமுடியை கைகளால் இழுத்து சரி செய்த படி அறையிலிருந்து வெளியேறுகிறார். மேலுடை இல்லாது சாரம் மட்டுமே அணிந்திருந்த இந்தச் சின்னமாமா இப்படி மாறியதன் இரகசியம் அவரின் தொழில் தர்மமாகும். பரம்பரையாக இருந்து வந்த இறப்பர் தோட்டத்தில் பால் வெட்டுவதும் விற்புவுமே அவரின் சீவியமாக இருந்தது.

ஆனால் கொழும்புக்கும் மாத்தறைக்கும் இடையிலான பெருந்தெருக்களை சீர் செய்யும் பணியின் போது இவரின் இறப்பர் தோட்டத்தின் பாதிப்பகுதியைப் பறிகொடுக்க வேண்டியிருந்தது. அதனால் அவர் மிகவும் அதிருப்தி அடைந்தார். பிறகு சில நாளிலேயே அவர் இறப்பர்த் தொழிலிருந்து விலகிச் சென்றார். பாதைக்கு பலி கொடுத்த தனது இறப்பர் தோட்டத்தின் இழப்பீடுகளையும், ஊரவரின் காணிகள் சம்பந்தமான பிரச்சினைகளையும் தீர்ப்பதற்கு சட்டரீதியாகவும், அரசியல் வாதிகள் சிலரை சந்தித்து நடவடிக்கை எடுப்ப தற்காகவும் அவர் நடையாய் நடந்தார். ஊரவர்களும் அவர் பின் திரண்டார்கள். அதன் பெறுபேறாக ஊரவர் மத்தியில் சின்னமாமா அரசியல்வாதியாகி அவதாரபுருஷரானார்.

“ஏதாவது வேலை நடக்கனுமென்றா மாமாட்ட போங்க அங்க, இங்க என்று இழுத்தடிக்காமா

நேரா அமைச்சரோடே கதைச்சு காரியத்த ஆள் கச்சிதமா முடிச்சிருவாரு”

இப்படியாக ஒருவன், இன்னொருத்தனுக்கு அறிவுரை கூறியதிலிருந்து, சின்னமாமா “அரசியல் தரகு” என்பது வெளிச்சமாகிறது.

இரண்டடியில் முற்றத்தைக் கடந்து சின்னமாமா, ஒரே மூச்சில் அந்த கம்புகளாலான வேலையைத் தாண்டிக் குதித்து, ஓடிப்போய் நின்று இடம் தார்போடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இன்னொரு பெருந் தெருவுக்கருகில் அவர் அங்கு செல்வதற்கிடையில் ஊரில் பெரும்பாலானோர் அவ்விடத்தில் கூடிவிட்டார்கள். அங்கு வீசிய இளங்காற்றுக்கு, முந்தியநாள் போடப்பட்ட கொடிகள் “சலசல” என சத்தம் எழுப்பின. பாதையோரத்தில் இருந்த வீட்டுகளில் போடப்பட்டிருந்த வானொலியின் சத்தம் காதை செவிடாக்கியது. ஏதோ ஒரு உற்சவத்தின் அறிகுறியாக..!

சின்னமாமாவின் வரவு ஊரவர்களுக்கு புதிய உத்வேகத்தை அளித்தது. அவர் சனங்களுக்கூடாகச் சென்று தார்சாலையை அடைந்தபோது முகத்தில் ஏதோ ஒரு இறுமாப்பு குடி கொண்டிருந்தது, கறுப்புப் புடவை கட்டி மினுக்கும் தார்சாலை போன்று அவரது முகம் எதையோ எதிர்பார்த்து பளபளத்துக் கொண்டிருந்தது. மெதுவாக இரண்டடி அங்கும், இங்கும் நடந்து பார்த்துக் கொண்டார். பாதையை பரிசோதிப்பதற்காகவும் அவரின் எதிர்பார்ப்பை பரிசோதனை செய்வதற்காகவும், பாதையின் மத்தியில் நின்றுிருந்த அவர், தொடைகளுக்கிடையில் சாரத்தை சுருட்டி வைத்துக் கொண்டு, கைகளை இடுப்பில் தாங்கிக் கொண்டு தொலை தூரத்தில் பளிமூட்டம் போல் தெரியும் ஏதோ ஒன்றுக்காக சவாலை முறியடித்த வீரன் போல காத்திருந்தார்.

சின்னமாமாவின் இந்த நடப்பை ஊரவர்கள்

வைத்தகண் வாங்காது பார்த்தனர், அவரின் எல்லா அசைவுகளும் திரையில் தோன்றி நடிக்கும் ஒரு நடிகனுக்கீடாக இருப்பதைக் கண்டு அவர்கள் நெகிழ்ந்து போனார்கள்.

“சின்ன அண்ணா அங்க பாரு.”

அனைவரது அவதானத்தையும் வேறொரு திசைக்குத் திருப்பி, அவர்கள் இருந்த இடத்திலிருந்து சில மீற்றர் தூரம் சென்று பாதையில் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தை சுட்டிக் காட்டியபடி நின்றான் ஒரு இளைஞன். எல்லோரும் உடனே அப்பக்கமாகத் திரும்பினார்கள். அங்கே தென்னோலையால் வேயப்பட்ட ஒரு கொட்டகை. நேற்று வரையில் இல்லாத ஒரு புதினம்! ஊரவர் மத்தியில் சிறு சலசலப்பை ஏற்படுத்தியது.

நாலாபக்கமும் தென்னோலை சிலவற்றைக் கொண்டு மறைக்கப்பட்ட இது சிறுவர் விளையாட்டாய் கட்டும் வீட்டை ஞாபகப்படுத்தியது. உள்ளே பலகையாலான மேசைகளும் காணப்பட்டன.

சற்றுநேரம் கழித்து சட்டையும், சாரமும் உடுத்த வெள்ளை முடியுடைய ஒருவன் சுண்ணாம்பினால் எழுதப்பட்ட பெரியதொரு பலகைத் துண்டைக் கொண்டு வந்து, பாதையை பார்த்துக் கொண்டிருக்குமாறு அதைத் தொங்கவிட்டான்.

“ஹொட்டேல் நியூ லமி:-”

என்று ஒருவன் எழுத்துக்கூட்டி சத்தமாக வாசித்தான்.

“அடேங்கப்பா! இங்க பாருடோய் ஹொட்டேலும் தொடங்கிட்டானுங்க”

ஆச்சிரியத்தோடு ஒருவன் கூறினான். அப்போது நீண்ட முடி வளர்த்த இளைஞன் அக்கூட்டத்தை விலத்திக் கொண்டு வந்தான்.

“இங்கபாரு சின்ன அண்ணா யாரு அடைக்

காக்கிறது. யாரு முட்டை எடுக்குறதுன்னு”

சின்னமாமா அமைதியாக நின்றார், மற்ற வரையும் அமைதியாக இருக்கும் படி சைகை செய்தார். சின்னமாமாவின் கூட்டளைக்கு அடங்கி கத்திய இளைஞன் மேற்கொண்டு ஒன்று செய்ய முடியாதவாறு சின்னமாமாவை சற்று நேரம் பார்த்துவிட்டு கூட்டத்தின் ஊடே சென்று ஒரு இளைஞனின் தோள்பட்டையை இறுக்கிப்பிடித்தான். இளைஞன் திடுக்கிட்டு திரும்பிப் பார்த்தான். அந்தப்பார்வையில் ஆயிரம் பொறி பறந்தது அவனை ஆக்கிரமித்த அந்தக் கண் களில் பலவித எதிர்பார்ப்புக்கள் நிறைந்து வழிந்தன.

“பதற்றபடாதீங்க தம்பி இப்பதானே தொடங்கினோம்”

யாரோ ஒருவனின் உறுதியான குரலைக் கேட்டு மக்கள் கலவரமடைந்தார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் ஒரே நேரத்தில் அது யாரென பார்ப்பதற்காகத் திரும்பினார்கள் அதே நேரத்தில் பலகையைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டிருந்த வெள்ளை முடியன் சின்னமாமாவைத் திரும்பிப் பார்த்தான். அவருக்குப் பின்னால் திரண்டு நிற்கும் கூட்டத்தைப் பார்த்து சிறிதாய் ஒரு அசட்டு சிரிப்பு சிரித்தான். அடர்ந்த வெள்ளைத் தாடி முகத்தை மூடியிருக்க, முகத்தில் தசைகள் அடுக்கப்பட்டு கூரிய பார்வை பாரக்கும் அவரை யாராலும் இலகுவில் மறக்க முடியாது, அவ்வளவு வசீகரம் பலகையை தொங்க விட்டுக் கொண்டார். சட்டைக்காலரை சரி செய்து கொண்டு, கைகளால் பின் முடியை தடவிவிட்டுக்கொண்டு அவர் கூட்டத்தை பார்த்து இரண்டடி முன்னால் நகர்ந்தார்.

“பபானில் மாமா வேலையை தொடங்கிட்டீங்க போல”

சின்னமாமா தான் நின்ற நிலையை மாற்றிக் கொண்டு அவருக்கருகில் சென்று கேட்டார்.

அம்மனிதர் அசையாது அதே இடத்தில் நின்றார். நிமிர்ந்து நின்று கடைப்பக்கமாக பார்த்து “ஆமாம் சின்ன மகன்” கம்பிரமன பதில், இதற்கிடையில் தாச்சிச் சட்டி, கேஸ் சிலிண்டர், கேஸ் அடுப்பு என்பவற்றோடு இன்னும் பல தட்டுமுட்டு சாமான்களோடும் ஒரு யுவதியும் சில மனிதர்களும் வந்தார்கள். அந்த யுவதி நேரே அம்மனிதரிடம் வந்தாள்.

“அப்பா இதை எங்க வைக்க”

ஏதோ நினைவிலிருந்து விடுபட்டவராய் தாடியை வருடியபடி “அந்த மண்சட்டியை மேகசைமேல் வை, அந்த தாச்சியையும், முட்டியையும் பின்னுக்கு வை” சில தட்டுமுட்டுச் சாமான்களை எடுத்துக் கொண்டு அந்தக் கொட்டகைக்குச் செல்ல ஆயத்தமாகும் போது ஒரு மலிந்த மனிதனைக் கூப்பிட்டு “தம்பி ரண் பண்டா அப்படியே அந்த கேஸ் அடுப்பையும் பூட்டிக் கொடுத்துட்டு போயிடு என்ன” அவன் தலையை அசைத்துவிட்டு கொட்டகைக்கு போகிறான். தீடிரென நடந்த இச்சம்பவத்தால் மக்கள் திகிலிடெடுத்து சந்தேகத்துடன் ஆங்காங்கே கிசுகிசுத்தார்கள். சிலர் அவர்களுக்கு சம்

பந்தமில்லாதது போல் தூரத்தே நின்று கொண்டிருக்கக்கூட பார்த்தனர். ஆயல் வீட்டிலிருந்து வரும் வேகமான இசைக்கு ஏற்ப தனது கால் விரல்களை தார்சாலை மீது வைத்தும், உயர்த்தியும் மெதுவாய் அசைந்தார் சின்னமாமா.

“சின்னமாமா பட்டாசு இங்க கொழுத்தட்டுமா?”

சின்னத்தம்பி பாதையிலிருந்து இரண்டடி தள்ளி நிற்கும் மரம் ஒன்றின் கிளையில் பட்டாசுச் சுருளை கட்டித் தொங்கவிட்டவாறே கேட்டான்.

“அங்க வைச்சா அமைச்சருக்கு தெரியுமாடா இந்தா இங்க இந்த ரோட்டுல வை” என்றார் சின்னமாமா. திடீரென ஏதோ ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வர சின்னமாமா தனது சட்டைப் பைக்குள் இருக்கும் கையடக்கத் தொலை பேசியை எடுத்தார், இதற்கிடையில் சின்னத்தம்பி ஓடிச் சென்று பட்டாசுச் சுருளை பாதையில் விரித்தான்.

“இன்னுமா முடியலை” சற்று கறாரான குரலில் தொலைபேசியில் கேட்டார் சின்னமாமா, “சரி சரி சீக்கிரம் வா நேரமும் நெருங்கிருச்சு” சொல்லி விட்டு தொலைபேசி இணைப்பைத் துண்டித்துவிட்டு திரும்பும் வேளையில் அவருக்கருகில் அந்த நரைத்த கிழட்டுக் கட்டை தார்சாலை பக்கமாக வளைந்து தனது உடல் பாரத்தை வலது காலுக்கும் இடது காலுக்குமாக மாற்றி மாற்றி ஏதோ ஒன்று கூறுவதற்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்தது. சின்னமாமா பொறுமை யில்லாது நீண்டதொரு பெருமூச்சுவிட்டு உரத்துக் கத்திக் கொண்டு அக்கிழடைக் கடந்து சென்றார்.

“பட்டப்படிப்பு முடிச்சிட்டு வீட்டுமுலையில் முடங்கிக் கிடக்கிற அந்த பொட்டச்சி மனச சரிக்கட்டத்தான் தம்பி இந்த அப்பம் சுருற வேலையை ஆரம்பிச்சோம்” அதுகிழட்டு ஸ்வரத்தில் சொல்லித் தொலைத்தது, அக்கூப்பாடைக் கேட்டு சின்னமாமாவின் கால்கள் தரையோடு ஒட்டி நின்றன, மெதுவாய் திரும்பும் அவர்

முகத்தில் அளவில்லா மகிழ்ச்சி ஆட்கொண்டிருந்தது. அந்த பாசச் சிரிப்பைக்கண்டு கிழகு நெகிழ்ந்தேபோனது.

“நாங்க படிக்காத சென்மங்கள் உன் வேலையை நாங்க குழப்பிறுந்தான்.”

சின்னமாமா அவரின் தழுதழுத்த குரலை மீறி “மாமா என் ரப்பர் தோட்டத்துல, ரெண்டுல ஒரு பங்க இதுக்கு பலி கொடுத்தப்போ நான் தான் இந்தக் காரியத்துக்கு முதல்ல எதிர்ப்பு தெரிவிச்சிருக்கனும், ஆனால் நான் ஏன் இதுக்கு சம்மதிச்சேன்?” அந்தக்கிழடும் கேள்வியைத் தொடுத்தார் சின்னமாமா; அவர் சின்னமாமாவின் முகத்தைப் பார்த்து விட்டு எதுவும் பேசாது தலைகுனிந்தார். “எனக்கு விளங்குதடா, இது அரசியல் வேலையாக இருந்தாலும் நமக்கெல்லாம் ஒரு விடிவுகாலம் இதுல பொறக்கப்போகுது”

இதைச் சொல்லும் போது அவர் ஒரு தடைவ கூட்டத்தை நோட்டமிட்டுக் கொண்டார், தனது கருத்துக்கான பிரதிபலனை எதிர்பார்த்து, பின் மனதை தளர்வாக்கிக் கொண்டு “இப்ப பாருங்கோ, எங்கேயோ கண்காணாத தூரத்தில் இருந்த நம்ம ஊருக்கு, இந்த பாதையால வந்திருக்க மவுசு, இன்னும் கொஞ்சநாளில் இங்க கரண்ட் தூண்கள் வந்தாலும் ஆச்சரியப்படுற துக்கில்ல, அது இல்லாட்டியும் கடவுள்களேன்னு இந்தா நமக்கு கிடைச்சிருக்கு தார்ரோட்”

சின்னமாமாவின் பிரகாசமான கண்களும், உறுதியான வார்த்தைகளும் மக்களின் மனதில் எதிர்பார்ப்பு அலைகளை வாரிவீசியது. சின்னமாமாவின் பேச்சாற்றமும் பக்கத்துவிட்டு வானொலியின் இசையிலும் மயங்கிய சில இளசுகள் கரகோஷம் செய்தனர். இதைச் சற்றும் கணக்கிலெடுக்காது சின்னமாமா வானொலி போடப்பட்டிருந்த வீட்டுக்குச்சென்று “மேல் வீட்டுத்தம்பி” என்று கூப்பிட்டார். ஆனால் அந்தக்

குரல் வீட்டினுள் இருப்பவரைத் திருக்கிடச் செய்யுமளவுக்கு அதிகாரத் தொனியாக இருக்கவில்லை. இதனால் கைகளை குவித்து வாய்க்கருகில் வைத்து “மேல் வீட்டுத்தம்பி” மீண்டும் அழைத்தார். அதன் பின் கூட்டத்தினரைப் பார்த்து உதரு பிரியாமல் சிரித்தார், திடீரென வானொலி சத்தம் அடங்கியது.

“யாரு... யாரு”

ஒரு ஆணின் குரல் வீட்டுக்குப் புறத்தே கேட்டது, சின்னமாமா அத்திகையை நோக்கினார்.

“ரேடியோ நிப்பாட்ட சொல்றதுக்காக இல்ல, வேற (Channel) போடுங்கன்னு சொல்றதுக்காகதான் கூப்பிட்டன்”

அதே நேரம் வீட்டுக்கு முன்னால் போடப் பட்டிருந்த வேலையை விலக்கிக் கொண்டு ஒரு நீண்ட முகம் வெளித்தோன்றியது. ஆளைத் துளைக்கும் பார்வை கொண்ட அந்த முகத்தில் சிரிப்பு சாகடிக்கப்பட்டிருந்தது.

“இன்றைக்கு விழாவ நேரடியா ஒலிபரப்பு வாங்களா இருக்கும் என்ன?”

சின்னமாமா நிமிர்ந்து நின்று சிரிப்போடு அவரைப்பார்த்துக் கேட்டார். அந்த மனிதன் தார்சாலையின் வலப்பக்கமாகவிரிந்து இடப்பக்கமாகவும், இடப்பக்கமாகவிரிந்து வலப்பக்கமாகவும் பின் கூடியிருக்கும் கூட்டத்தையும் ஒரு முறை அவதானத்துடன் பார்த்தார். பின் நீண்ட தொரு பெருமூச்சை அனலாய்விட்டார்.

“இழவு இதொன்னும் நமக்கு திருவிழா இல்ல, இழவு தொல்லை.”

அப்போது சின்னமாமா சிறியதாய் சிரித்தார், அவர் தர்ச்சாலையின் பக்கமாக நின்று வானத்தைப் பார்த்து “நீங்களெல்லாம் அன்றைக்கும் இதைத்தானே சொன்னீங்க”

“ஆமாம் இழவு இன்றைக்கும் நாங்க அதைத்

தான் சொல்றோம்”

கருகருக்கும் முகத்தோடு அம்மனிதன் கூறினான்.

“மேல் வீட்டுத்தம்பி” என ஊரவர்கள் அறிந்து வைத்துள்ள அவன் பலகலைக்கழகத்திலும், சில மன்றங்களிலும் பொறுப்புகள் சிலவற்றை ஏற்று செய்தமையால் ஊரார் மத்தியில் இவனுக்கு ஒரு நல்ல மரியாதை, தார் சாலைக்கு எதிராகவும் அதை எதிர்ப்பதற்கு மக்களிடம் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதிலும் இவன் முழுமுரமா செயல்பட்டான்.

“மேல் வீட்டுத் தம்பி நாங்க உங்க கண்ணக்குத்தி காட்டினாலும் நீங்க நம்ப மாட்டீங்களே” சின்னமாமா தெளிவுபடுத்தினார். “உங்களுக்கு இன்றைக்கு மட்டும் தான் தெரியுது, எங்களுக்கு இன்றைக்கு மாதிரியே நாளையும் தெரியுது, உன்னிப்பா பாக்குறம். அதான் உங்களுக்கு எங்களுக்கு உள்ள வித்தியாசம். என்று சொல்லும் போது சின்னமாமா அவன் பக்கமாக திரும்பினார். அதே போன்று சுற்றியுள்ளவர்கள் தன்னை கவனிக்கிறார்கள் என்று தெரிந்து கொண்டு அவன் பேச்சை மீண்டும் ஆரம் பித்தான். “உண்மையா எங்களுக்கு என்ன தேவை? இந்த தார் றோட் நமக்கு தேவை தானா?”

சுவாரஸ்யமாக இந்தப் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள் அவன் கேட்ட கேள்வி, கேள்வி தானா என்று கூட்ட தெரியாது பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். சின்னமாமா மார்க்கு மேலே கையைக் கட்டிக் கொண்டு சீர்ப் பாரத்தை வலது கால் தாங்கும் படி செய்துவிட்டு தலையை தரையை நோக்கி சரித்து நின்றார்.

“இது உங்க மேலயும், எங்க மேலயும் உள்ள பாசத்தில செய்துதில்லை.”

நொடிந்த குரலில் சொன்னான். மீண்டும்

தார்சாலையை நோக்கினான். அவன் கண் களுக்கு தென்னோலையால் வேயப்பட்ட கொட்டகையும், அதில் தொங்கவிடப்பட்டிருந்த பலகையும் சட்டென்று தென்பட்டது. அவன் முகத்தில் ஒரு இனம் பர்யாத சிறிப்பு தோன்றியது. அதன் முன்னாலிருந்த வெள் கைமுடி உடைய அந்த கிழகை அழைத்து "பபானிஸ் மாமா வேலை யொன்று பிடிச்சீட்டிங்க போல" குரலை உயர்த்திக் கேட்டான். அந்த மனிதன் திருக்கிட்டான். பிழைசெய்தவன் போல தலையை குனிந்து கொண்டான்.

"ஒரு மணித்தியாலம் வடக்கு பக்கமாக பிரயாணம் போற யாருமாமா உன் கடைக்கு முன்னால் இறங்கப் போற" அவன் நிமிர்ந்து எல்லார் முகத்தையும் பார்த்தான். அவன் பார்வைக்கு பயந்து சில மனிதர்கள் ஒளிந்து கொண்டார்கள். அதே நேரம் ஒரு நீண்ட பெருமூச்சு "நீங்க எல்லோரும் மாட்டிக் கொண்டீங்க"

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் "ஊ..." என்ற ஒரு சத்தம் கேட்டது. எல்லோரும் திருக்கிட்டு அத்திகைக்குத் தலையை திருப்பினார்கள். வெள்ளை நிற "மட்டை" ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு ஒரு மனிதன் ஓடி வந்தான். இதைப்பார்த்த சின்னமாமா அவனை நோக்கி ஓடினார். அவன் அதை சின்னமாமாவிடம் கொடுத்தான். உண்மையாகவே "மட்டை" அல்ல அது ஒரு சுருள். சுற்றிருந்த கூட்டத்தையும் வேலிக்குப் பின்னால் நின்றிருந்த மேல் வீட்டுத் தம்பியையும் ஆச்சரியமாய் பார்த்து விட்டு அவன் மெதுவாக சின்னமாமாவிடம் சென்று "என்னாச்சு" இரகசியமாய் கேட்டான். சின்னமாமா கையில்ருந்த சுருளை பிரித்தவாறே "தெரியாதா சும்மா பேய்க்காட்டுறானுங்க" ஏளனமாகச் சொன்னார்.

அந்தச் சுருளைப் பிரிக்கும் போது இளள்

சிறிப்புமேலிட காட்சி நரும் நமது அமைச்சரின் புகைப்படம். அதன் கீழ் "உங்களை நாம் கௌரவத்துடன் வரவேற்கின்றோம்" என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. சின்னமாமாவும் அதைக் கொண்டு வந்த மனிதனும் இன்னும் சிலரும் சேர்ந்து அதை பாதையில் நன்றாய் தெரியக் கூடிய இடத்தில் கட்டித் தொங்கவிட்டனர்.

படிப்படியாக கீழ் வானிலிருந்து சூரியன் உச்சி வானத்தை எட்டிப்பிடித்த நேரம் சுற்றாடல் சற்று சூடேற்றிக் கொண்டது. தார்ச்சாலையின் மீது சூரிய ஒளி விழும் போது, அது கருமையடைந்தது. கறுப்புப் பட்டி போல ஒளிவீசும் இந்த புது பாதை ஆகாயத்திலிருந்து பூமி நோக்கி கீறப்பட்ட கறுப்புக் கோடாய் தகைத்தது. சற்று நேரத்தின் பின் பெருள்சத்தத்துடன் ஆகாயத்தைக் கிழித்துக் கொண்டு வருவது போல அலங்காரம் செய்யப்பட்ட ஒரு வாகனம் தார்ச்சாலையின் வழியாக வந்தது. அதன் மீது போர்த்தப்பட்டிருந்த பல நிற வர்ணக் கொடிகள் வாகனம் செல்லும் வேகத்திற்கு ஈடுகொடுக்க முடியாது "படபட" என தன்னைத்தானே அடித்துக் கொண்டன.

நாற்புறமும் புழுதி கிளம்பி, சுழன்று ஆடியது. இதைப் பார்த்து மக்கள் கைகளை உயர்த்தி ஆரவாரம் செய்தனர். மக்கள் ஒருவரை ஒருவர் தள்ளியடித்துக் கொண்டு கூச்சலிட்டனர். பஸ்வண்டி ஒன்று இப்போது தார்ச்சாலையில் மக்களை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தது. அதன் முன் ஆசனத்தில் வெள்ளை உடை உடுத்த ஒரு மனிதர் அமைந்திருப்பது தெளிவாக இருந்தது.

"ஏய் அந்தா நம்ம அமைச்சர்"

மக்கள் கூச்சலிட்டனர், "வாழ்க வாழ்க" என்று கோஷமும் இடைக்கிட கேட்டது. அதே நேரத்தில் முன் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்த வெள்ளை உடுத்த அந்த நபர் சிரித்தபடியானலுக்கு வெளியே கையை நீட்டி ஆட்டினார். அப்போது சூரிய ஒளி பட்டு அவர் கையில்ருந்த

மோதிரம் இன்னும் பிரகாசமாய் ஒளி வீசியது. இதைக்கண்டு மக்கள் ஆரவாரித்தனர்.

சின்னமாமா ஆனந்தத்தில் அலை மோதினார். அவர் கூட்டத்தின் முன் நின்று கைகளை உயர்த்தி துள்ளிக் குதித்தார். பட்டாசு சத்தத்துடன் விழா கோலாகலமாக ஆரம்பமாகியது. மக்களின் கூச்சலை ஏற்றுக் கொண்டு பஸ்வண்டி அவர்களை கடந்து சென்றது. அதே நேரத்தில் ஒளி வீசிய மோதிரக்கையின் மெல்ல, மெல்ல சரண்புகுந்தது. அதே நேரம் நாற்புறமும் புழுதி பறந்து மறைத்துக் கொண்டது கண், மூக்கு, காது என்ற மனிதனின் சுவாசப்பை வரை சென்று அயலவனைக் கூட அறிய முடியாதளவு சுற்றி வளைத்துக் கொண்டது. வரிசையாக வாகனங்கள் செல்லும் ஒளிச் சத்தம் மட்டும் கேட்டு அடங்கியது.

தீடின ஒரு மூட்டை இம் மாற்றம் மக்களை தடுமாறச் செய்தது. நாற்புறமும் மெளனம் அசையாது உறங்கியது. எவ்வித உணர்வையும் அறியாது கல்லாய் என் மனம் சமைந்தது. சிறிது நேரத்தின் பின் புழுதிகளுக்கு மத்தியில் நாம் நம்மைக் கண்டோம். தலை முதல் கால் வரை புழுதிகளை உருத்தியிருந்த நாம் எம்மைக் கண்டு கேலி செய்து சிரித்தோம்.

சின்னமாமா புழுதி படிந்த கைகளால் கண்ணைக் கசக்கிவிட்டு, கண்களைக் திறந்தார். கண் வளையங்களில் புழுதி எஞ்சியிருக்க அவர் பூச்சாண்டி உருவெடுத்தார்.

பபானிஸ் மாமாவைச் சுற்றி எழுப்பப்பட்ட கொட்டகை பக்கத்திலிருந்த வேலியோடு தலைவிரி கோலமாகப் படுத்துக் கொண்டது. அவர் தனக்கு முன்னாலிருந்த மேசையின் முன்பாக தலையை சரித்து நடந்தது என்னவென்று புரியாது விழித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் மெதுவாக எல்லா பொருட்கள் மீது பார்வையை செலுத்தினார். எல்லாவற்றின் மீதும் தூசுகள் அமர்ந்திருந்து

ஆட்சிசெய்தன.

சின்னமாமா கூட்டத்திலிருந்து விலகிச் சென்று தார்ச்சாலை மீது காலை வைக்கச் சென்று தூக்கிய காலை பின்னோக்கி வைத்தார். தூசுகளிலிருந்து விடுபட்ட அவரது கண்கள் பாதையை பார்த்து பனித்திருந்தன. அவர் ஏதோ ஒரு உறுதி கொண்டவராய் முன்னோக்கி அடியெடுத்து வைத்தார்.

பபானிஸ் மாமா அப்பம் கூடவிருந்த முட்டையை கையிலெடுத்துப் பார்த்தார். அதன் வெள்ளை நிறம் மஞ்சள் நிறமாகிக் கிடந்தது. அவர் அதை எடுத்துக் கொண்டு போய் "சடார்" என்று பின்பக்கமாக எறிந்தார். சத்தம் வந்த திசையை நோக்கி சின்னமாமா திரும்பினார். அப்போது வெள்ளைத் தாடியுடைய பபானிஸ் மாமாவின் முகம் தெரிந்தது. பபானிஸ் மாமா சின்னமாமாவைப் பார்த்து

"எல்லா நாளுமீ இப்படியே ஆயிருமா"

எதிர்பார்ப்புகள் களவாடப்பட்ட கண்களை பார்த்த முடியாது சின்னமாமா திரும்பிக் கொண்டார். அவரது குரல் காய்ந்தது, வார்த்தைகள் வரமறுத்தன, அவர் ஆகாயத்தைப் பார்த்தார் உண்மையாகவே அவருக்கு மறுமொழி கூறமுடியாதிருந்தது.

இவ்வேளையில் கூட்டத்தில் பாதி கலைந்து சென்றிருந்தது. சின்னமாமா மெதுவாக தார்ச்சாலையைக் கடந்து வீட்டுக்குச் செல்ல ஆயத்தமானார். இன்னும் கலையாது நிற்கும் கூட்டத்தில் சிலருக்கருகில் வந்து அவர் நின்றார். மெதுவாக தலையை உயர்த்தி அவர்களை பார்த்தார். அவரது பார்வையில் எதிர்பார்ப்புக்கள் நொறுங்கிக்கிடந்தன. அவர் மெது மெதுவாக தனது வீட்டை நோக்கி நடந்தார். எஞ்சியிருந்த சிலர் அவர் பின்னால் நடந்தனர். சற்று நேரத்திற்கு முன் விழாக்கோலம் கண்டிருந்த தார்ச்சாலை அமைதியில் உறங்கியது.

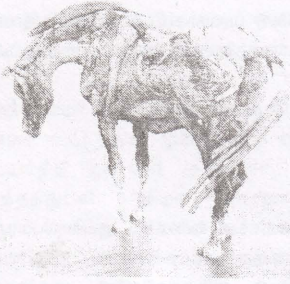

“இலக்கியத்தின் சாதனை என்பது வெளிப்படுத்த முடியாததை வெளிப்படுத்துவது அல்ல மாறாக வெளிப்படுத்த முடிந்ததைக் கூட வெளிப்படுத்தாமல் இருப்பதுதான். புறவயமான விலகிய பார்வையும் அடர்த்தியான விவரணைகளும் துண்டாடப்பட்ட எழுத்து வடிவமும் இதைச் சாதிக்கின்றன”
—ரொலாண்ட்பார்த்—

சி. ரமேஷ்

மொழிதலின் அர்த்த உற்பத்தியே “X,Y மற்றும் கறுப்பு வெள்ளைப்பிரதி

“தவிர” (செப் - டிசெம்பர் 2010) கலை இலக்கியச் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த நண்பர் சித்தாந்தனின் “X,Y மற்றும் கறுப்பு வெள்ளைப்பிரதி” வடிவத்தில் நிகழும் சனாதனக் கட்டமைப்புக்களை உடைத்து, கதைமொழிக்குரிய புதிய புனைவாகத் தன்னை முன்னிறுத்திக் கொண்டுள்ளது. அகலித்த உள் மன முகிலியிலிருந்து பிறரால் களவாடப்பட்ட பிரதியைக் குறித்துப் பேசும் இப்புனைவு: எதார்த்தவாதத்தை மீறிய எழுத்துமுறைகளுக்கூடான நவீன புனைவாகவும், பின் நவீனத்துவ எழுத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு முறையைக் கொண்டு கதை சொல்லும் கலைத்துவமிக்க அதிநவீன புனைவாகவும் இது தன்னை வடிவமைத்துக் கொண்டுள்ளது. புனைவுக்குள் புனைவாக விரியும் இப்பிரதியின் அகப்பரப்பு கதைப்பிரதிக்கான நேர்கோட்டு ரீதியான சாத்தியப்பாடடை அழித்து மொழிகளுக்கூடாக கதை சொல்லும் நவீன இயங்கிகளைச் சாத்தியமாக்குகிறது. பின்நவீனத்துவத்தின் தொடர்ச்சியான எழுத்துமுறைக்கூடாக (NON- linear writing) கட்டமையும் இப்புனைவு நிகழ்ச்சியையும் காலத்தையும் சிதைத்து சிதைத்து புதிய புதிய பிரதிமைகளை உருவாக்குகிறது.

ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாவின் தான் தோன்றித் தனமான விவரிப்பு முறைக்கு இடமளிக்கும் இப்பிரதி, அதேசமயம் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட தர்க்க வகைப்பட்ட விவரிப்பு முறையைத் தகர்க்கின்றது. இங்கு கதை சொல்லி யானவான் இறுக்கமான மொழியின் புறக்கட்டுமானத்தினூடாகவே புனைவின் பிரதிமையை உருவாக்குகிறான். 'கிறிஸ்டோபர் நாவல்' கூறுவது போல் இங்கு சொல்லாடலானது அறிவுக்களத்தையும் உண்மையையும் நோக்கி மொழியைச் செலுத்துகிறது" கருத்தாடலுக்கூடாகக் குறிகளின் (வார்த்தைகளின்) வாயிலாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட கருதுகோள்களின் அகப்புறக் கட்டுமானம் இரு முரண்களின் வார்த்தையாடலுக்கூடாகத் தகர்த்து புதிய புனைவாக்கும் சித்தாந்தன் வார்த்தைகளின் அர்த்தப்புறழ்வின் வழியே கதையை நகர்த்திக் செல்கிறார். எண்ண வெளிப்பாடுகளுக்கேற்ப அர்த்தம் நிறைந்த குறிகளின் கூட்டுத்தொகையாகவும் அதன் தர்க்கமாகவும் இயங்கும் இப்பிரதியின் அர்த்த சாத்தியத்தை அதன் உட்கட்டுமானம் சார்ந்து அணுகுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

"சித்தாந்தனின் X,Y மற்றும் கறுப்பு வெள்ளைப்பிரதி" என்னும் புனைவு கதைப்படுத்தல் அல்லது பிரதிப்படுத்தல்

என்னும் அடிப்படையில் மொழி ரீதியாகச் செய்யப்பட்டது. வார்த்தைகளுக்கூடாக வெளிப்படும் மொழி அர்த்த பொருண்மையால் உருவாக்கப்படுகிறது. கதைசொல்லி கையப்படுத்தும் மொழியே சாதகமான முறையில் கதையை நகர்த்திச் செல்கிறது. இங்கு ரமேஷ் சித்தாந்தனுக்கிடையில் நடக்கும் உரையாடல் எதார்த்த இயங்கியலுக்கப்பாற்பட்டது. கட்டற்ற தன்மை கொண்ட இவ்வரையாடல் நிர்ப்பந்தமில்லாத சூழலமைவில் விரிவாக விவாதிக்க விவாதிக்க அர்த்தம் நிறைந்த சொற்களின் வியாபக வெளியாக வெளிப்படுகிறது. வாசகனின் கருது கோளுக்கு ஏற்ப தன்னை எல்லைப்படுத்திக் கொண்டும் அதேசமயம் அகலித்துக் கொண்டும் நிற்கிறது. அதாவது ஐ.ஏ.ரிச்சாட்ஸ் கூறுவது போல் "குறியானது (வார்த்தை) எவற்றிற்கெல்லாம் குறிப்பிடும்படியாக நின்றதோ, அதனை அர்த்தத்தின் அர்த்தமானத்தில் எல்லைப்படுத்த முடியாது.

இன்று கதையாடல் என்பது யதார்த்த முறையான எழுத்துமுறையிலிருந்து விலகி எதிர் எதார்த்த இயங்கியலுக்கூடாக முனைப்புப் பெறுகிறது. கதைப்படுத்தல் அல்லது பிரதிப்படுத்தல் என்னும் அடிப்படையில் இயங்கும் கதையாடல் கதைக்கு முன்பும்/ கதைமுடிந்த பின்னும். சொல்லவந்த கதையைக் கூறுவதுடன் அதை விடுத்து வேறு கதையையும் சொல்லிச் செல்கிறது. கதையின் சாத்தியம் என்பது நிகழ்பதிவில் உருவாக்கம் பெறுவதன்று. புனைவுக்குள் புனைவாக உருவாகும் பிரதி வாசகன் அளவு கோளுக்கும் - கருது கோளுக்கும் ஏற்ப மாறுபடும் தன்மை கொண்டது. கதை சொல்லி கையப்படுத்தும் பொருண்மைக்கு அப்பாற்பட்டு மீப்பொருண்மையில் இயங்கும் தன்மை கொண்டது.

இதனைக் கருத்தில் கொண்டு தெலூஸ் கர்த்தாரி நாம் நினைப்பது போல் ஒரு புத்தகம் தன்னிடத்தில் குறிக்கோளையோ அல்லது எழுதியவர் எடுத்துக்கொண்ட பொருளையோ மட்டும் கொண்டிருக்கவில்லை. அது பலவிதமான விஷயங்களைப் பல்வேறு நாட்களாலும் வேகங்களாலும் வடிவமைக்கப்பட்டது என்பர்.

நவீன மொழிப்பரப்பில் “சொல்லுதலின் மொழியைச்” சாத்தியப்படுத்தியுள்ள “X, Y மற்றும் கறுப்பு வெள்ளைப்பிரதி” இரு எதிரிடையையான கதாபாத்திரங்களின் வழி இயங்குகிறது. கூர்ந்த நுண்மதியும் நிறைந்த விடய ஞானமும் உள்ள பாத்திரமாக விளங்கும் சித்தாந்தன் கட்டற்ற தன்மை கொண்ட தேர்ந்த கதை சொல்லியாகவும் சிருஸ்டிக்கப்படுகிறார். இக்கதையாடலில் சித்தாந்தன் வழி “பிரதியே பிரதியை உருவாக்குகிறது” இப்பிரதி ஒருபுறம் எதார்த்த இயங்கியல்த் தளத்திலும் எதிர் இயங்கியல் யதார்த்த தளத்திலும் ஊடாட்டம் பெறுகிறது. “சித்தாந்தன், ரமேஷ்” என்னும் முரணிகளின் சொல்லாடலே கதையின் நிகழ் இயங்கியல்க் கூறாக உருக்கொள்கிறது. கதையின் மொத்த உடலும் சொல்லாடலிலேயே குவிமையப் படுத்தப்பட, கதை நேர்கோட்டில் பிடிபடாண்ணம் தோற்றம் கொள்கிறது. கதைக்கருவையே மாற்றும் வண்ணம் அல்லது கதையிலிருந்து பிறிதொரு கதைக்கருவை உருவாக்கும் வண்ணம் உருப்பெறும் முரண் உரையாடல் “சித்தாந்தன்” என்னும் பாத்திரத்தையே தன் முதன்மைப்படுத்துகிறது. ரமேஷின் அகக் கட்டுமானத்தைச் சிதைத்துதன் பிரதிமையை குறிகளின் (சொல்லாடலின்) வழி மறைவிலியாய் அதிகாரத் தொனியுடனேயே ரமேஷை அணுகுகிறார். புறப் பொருட் குறிப்பானாகவன்றி

நுண்ணுணர்வில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் இவ்வதிகாரம் தெலூஸ் கர்த்தாரி கூறுவது போல் “அதிகாரம் அடக்கு முறையை உற்பத்தி செய்யவில்லை. அது பிறிதொன்றையே உற்பத்தி செய்கிறது” மேலெழுந்தவாரியாகப் பிரதியின் வழி இவ்வுரையாடலை அணுகும் ஒருவனுக்கு இப்புணைவானது தெலூஸ் கர்த்தாரியின் கருத்தை மெய்ப்பிப்பதைப் போல் ஒரு தோற்றப்பாட்டை இது உருவாக்கினாலும் உண்மையில் பால் மிஷேஷ். பூக்கோ கூறுவதுபோல் “அதிகாரம் தனக்கான உரையாடலையே நிகழ்த்துகிறது” அவ்வாறு நிகழ்த்தும்போது அது எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்றும் அனைவரும் தனக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்றும் விரும்புகிறது. இவ்வழி இயங்கும் சித்தாந்தனின் மனம் ரமேஷை குறிப்பீடுத் தன்மையற்ற- உள்ளீற்ற பாத்திரமாகவே சித்தரிக்க முயல்கிறது. இதனாலேயே பிரதியில் ரமேஷின் சொல்லாடல் உறுதியற்ற விதத்திலேயே சித்தாந்தனால் மொழியப்படுகிறது. உண்மையிலேயே சித்தாந்தனின் கருத்தாடல்கள் பிரதியின் வழி ரமேஷின் ஆளுமையைச் சிதைக்க முனைகிறது எனலாம்.

நவீன உலகில் பிரதியானது தனக்கான எல்லைகளை வரையறுத்து தன்னை முன்னிறுத்திக் கொள்வதில்லை. அது மனித அறிவின் பிடிக்கு வசப்படாதவை. மனிதன் தத்தம் அறிவுக்கும் அருபவத்துக்கும் ஏற்ற வகையில் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் பிரதி தன்னை உருவாக்கிக்கொள்கிறது. எனவே பிரதி என்பது பல்வேறு அர்த்தங்களை வெளிப்படுத்தி மோதுகின்ற களமாக விளங்குகிறது. மொழியின் இருகுறித்தன்மை இதனைச் சாத்தியப் படுத்துகிறது. அவ்வகையில் பிரதியின் இறுதி வார்த்தை

வரையறுத்து, அதன் சுட்டும் பொருளை தகுதிப்பாட்டை அறியும் வகையில் சித்தாந்தனின் X,Y மற்றும் கறுப்ப வெள்ளைப்பிரதி உருவாக்கப்படுவதில்லை. மேலெழுந்த வாரியாக நோக்கும்போது இப்பிரதி நடைமுறை ஈழுத்து அரசியலையும் அதனியங்கு தளத்தையும் விமர்சனத்துக்கு உட்படுத்தி ஆராயும் தன்மையைக் கொண்டு இருந்த போதிலும் பிரதி பிரதியின் வழி பிரதிகளை முன்னிறுத்தி ஆராய்கிறது. இலக்கிய கர்த்தாவையும் அவன் படைப்பீட்டையும் விமர்சிக்கிறது. புலனுணர்வின் மூலமும் அறிவின் மூல மும் தான் சார்ந்த புறச்சூழலுடன் முட்டிமோதி முரண்படுகிறது. அகவய, புறவயச் சிந்தனைக் கூடாகத் தகவமையும் இப்படைப்புலகம் பிறுதொரு வகையில் பிரதியின் உள்ளகத் தன்மையைக் கேள்விக்குட்படுத்துகிறது. குறிப்பாகப் புனிதப்பிரதியின் பொருண்மை தொடர்பாக சித்தாந்தன் முன்வைக்கும் கருத்துக்களும் தத்தம் பிரதிகளை புனிதங்களாகவே கருதுகின்றன. இறைத்துவத்தையும் அதன்வழி தத்துவ அழகியல் கணங்களை உருவாக்கும் இப்பிரதிகள் இறைஅருபுதி பெற்றவர்களால் உருவாக்கப்பட்டவை. இதனால் விமர்சனத்துக் அப்பாற்பட்டவையாக விளங்குகின்றன. நடைமுறை யதார்த்தத்துக்கு அப்பாற்பட்டு மீபொருண்மையில் கட்டமைக்கப்படும் இப்பிரதிகள் அத்தீத புனைவுத்தன்மை கொண்டவை. அனித்தியங்களையும் அபத்தங்களையும் இணைத்து இப்பிரதிகளை உருவாக்கியவர்களைச் சமூகத்திற்கேள்விக்குட்படுத்த முடியாது. மனிதப் பிரகைக்கும் இருப்பிற்கும் அப்பாற்பட்டு இறையியலை முதன்மைப்படுத்தும் இந்நூல்களை முன்வைத்து எதிர்நிலையாற்றியவர்கள் சமூகத்திற்கு முதன்மை மனிதர்களாகக் கருதப்படுவதில்லை. பேதிலி

களாகவும் மத விரோதச் சக்கரவர்த்திகளாகவும் இவர்களை அடையாளப்படுத்தும் மதநிறுவனங்கள் இவர்கள் மீது அத்தீதவன்முறைகளை ஏவி விடுகிறது. சல்மான்ருஷ்டி, தஸ்லீமாநஸ்ரீன், ஜி.ரகல் என எழுத்தாளர்கள் பலர் இவ்வகையில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். வெள்ளைப்பிரதி என்னும் குறியீடு இதனது உட்கூட்சுமத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. "X தன்னைப் புனித பிரதியாக பிரகடனப்படுத்துவதும் தனது மனதிலிருந்து மிருகத்தனம் வடிந்து தேவபுருஷசாயல் தன்னில் படிந்து வருவதாகக் கூறுவதும்" இதனைத் துல்லியமாக எடுத்துரைக்கிறது. உலகில் ஒன்றும் நிரந்தரமானதல்ல. ஒன்றினது தோற்றத்தின் முடிவில் பிறிதொன்றினது உருவாக்கமுண்டு. இதனைப்போன்று தான் கட்டமைக்கப்பட்ட கோட்பாட்டின் நீட்சியும் நிரந்தரமானதல்ல. அதன் உள்ளகத்தன்மையும் அதுசார்ந்த வடிவமும் கூட மாறலாம் இதனை

"மலைகள் தீர்ந்து போகும்

நாள் வருமெனில்

மலைகளைத் தின்று மலைகளாகிய

நாம்

பசியாறலாம் என்றாய்"

என்னும் கவிதை பூடகமாய் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. காலத்திற்கேற்ப பிரதிகளையும் அதனுடைய மீருருவாக்கங்களையும் பற்றிப் பேசும் இக்கவிதை ஒன்றின் மீது திருப்தியின்மை இன்னொன்றின் மீதான புதிய உருவாக்கத்துக்கு வழிவகுக்கும் என்பது பற்றியும் பேசுகிறது. பிரதிகளின் அர்த்தப் பரிமானங்களை ஏலவே கூறியதுபோல் வரிக்கு வரி வரையறுத்துக் கூறமுடியாது. அது நுகர்வோனின் உள்ளகத்தன்மையைச் சார்ந்தது. ஒரு பொதுமைப்பாட்டுக்குள் நிர்ணயித்து வரையறுக்க முடியாத

பிரதிகளின் உருவாக்கம், நவீன தமிழிலக்கிய உலகில் நிறைந்தளவில் காணப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் கோணங்கி, நகுலன், ஜே.பி சாணக்கியா, பிரேமம், ரமேஷ் வாழுகோழு என நீளும் பட்டியல் ஈழத்தில் திசேரா மலர்ச்செல்வன், நியாஸ்குரானா, இராகவன் என சுருங்கிவிடுகிறது. இவர்களின் பிரதிகளைச் சமூகப் பொதுமைப்பாட்டில் குறிப்பிட்ட ஒரு வகையறைக்குள் உள்ளடக்கி வகைப்படுத்த முடியாது. உச்சமான எல்லைகளின் தன்மைகளைத் தன்னைக்கத்தே கொண்ட இப்புனைவுகள் நேர்கோட்டில் இயங்குவனவென்று நுண்மையான உணர்வுகளையும் ஆழமான கருத்துக்களையும் வெளிப்படுத்தும் இப்புனைவுகள் நிதர்சனமாய் வெளிப்படுத்தும் கருத்துக்களைவிட மறைவிலியாய் வெளிப்படுத்தும் கருத்துக்கள் அதிகம் எனலாம் இதனையே சித்தாந்தனின் வர்ணச்சேர்க்கைப்பிரிவுகள் எடுத்துரைக்கிறது. வெளிப்படையாகக் கறுப்பு வெள்ளைப்பிரதிகளைப் புற்றி இது பேசினாலும் உண்மையில் பிரதிகளின் உள்ளகத்தன்மையையே இது பேசுகிறது.

“அதிகார மையத்தில் தன்னை முதன்மைப்படுத்தி படைப்பாளன் ஒரு பிரதியை உருவாக்குவானாயின் அப்பிரதி உச்சக் கூட்டமான சிதைவை உருவாக்கும்” என்னும் ஒரு எண்ணக்கரு “சுதந்திரப்பிரதி” என்னும் பகுதியில் முன்மொழியப்படுகிறது. நீசன், தாசன் என்னும் புறவைகளின் குறியீட்டுக் கூடாக வெளிப்படுத்தும் கருத்துக்கள் பன்முகத்தன்மை கொண்டவை. தற்கால இலக்கிய உலகையும் அது சார்ந்தியங்கும் மையங்களையும் புற உலகுக்கு வெளிச்சம் போட்டுக்காட்டும் இப்பகுதி அதிகார முரணுக்கூடான படைப்புக் கருத்தியல், படைப்பாளியின் கருத்தியல் என்பவற்றை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. கெட்டிமைப்பட்ட மரபுவழிப் புனைவாக்கங்கள் ஒரு காலப்

பகுதியில் தேங்கி வலிமை இழக்கும் என்பதையும் இப்பகுதி உணர்த்தி நிற்கிறது. இலக்கியங்கள் புதிய உள்ளடக்கங்களை பெறவேண்டி இருப்பதால் அது வடிவங்களைத் தாண்டிச் செல்ல வேண்டும் என்பதை புலக்காட்சிக்குப் புலப்படாதவாறு சித்தாந்தன் புனைவை நகர்த்திச் செல்வதிலிருந்து தெளிவாகிறது.

எதார்த்தவாதக் கூறுகளை தொடர்ச்சியாகப் பின்னணியில் விளக்கும் இப்புனைவு ஆழமான ஆய்வுப் பார்வையோடு நோக்கப்பட வேண்டியது. பருண்மையற்ற கருத்துருவமான படைப்புக்களையும் படைப்பாளிகளையும் சாரும் இப்புனைவு ஒரு

கலைப்படைப்பு முழுமை யுடையதாகவும் பிரக்கை பூர்வமாகவும் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் எடுத்துரைக்கிறது. படைப்போடு மெய்யாக ஒன்றி வாசகன் தன்னை இழந்து கரைதலின் வழி படைப்பு உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பதின் அவசியத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கும் இப்பிரதி பிற்தொருவகையில் படைப்பியல் யுகலை - செம்மீர்

சார்ந்த அதிகார மையங்கள் தகர்க்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தையும் உணர்த்தி நிற்கிறது. வெறுமனே கருத்தாடல் களமாக அமையாத இப்புனைவு கதைகளின் வழி சொல்லாடல் கொண்ட புதுவகையான விவரணைகளை உருவாக்குகிறது.

ஈழத்தில் நாற்பதுகளில் நிலைகொண்ட கற்பனாவாத சீர்திருத்த நோக்கம் கொண்ட

யதார்த்தத்துக்கு இடமில்லாத இப்புனைவுகள் ஆங்காங்கே இன்றளவும் தொடரும் நிலையில் பிரதியின் அகப்புற அடையாளத்தை முழுமைப்படுத்தி மையத்தை தகர்த்து வடிவமாற்றத்துக்கு அழுத்தம் கொடுக்கும் இப்புனைவு நவீன உலகில் காலப்பெறுமானங்களைச் செரித்துத் தன்னை நிலைப்படுத்திக் கொள்ளும். x

ஒரு சாம்ராட்சியம் மூன்று நாட்கள்

புன்னகை அழிந்த பொற்கைகளின்

காதுவழி கசியும் குருதியின் சுவையறிய

அசையுமொரு மோப்பநாய்.

கோரனின் கடைசி வாரிசின்

கிரீடம் தாங்கிய நெருநாயின்

மௌனத்துள் நாற்றமெடுக்கும் விஷநீரின்

அழிகின்றன பொற்கைகளின் வெளிநிறப் பறவைகள்.

தோல்வியின் மௌனத்தை

அணிந்து வெளியேறும் குட்டி இளவரசன்

பொற்கைகளைப் பற்றியபடி

செத்து வீழ்கிறான்.

சாம்ராட்சியத்தின் இறுதி மயானவெளியொன்றில் **தாண்டலிஷ்டு**

நெருநாய்களின் உசுறிகளுடன்

நிகழும் மரண உள்வதைதில்

அமர்ந்து வருகிறான்

வெற்றியின் கடைசிக் கனவான்

மூக்கு வேர்த்திருக்கிறது, உயிற் கீர் சொட்டுகிறது.

22.11.2011

பா. அகிலனின் சரமகவிகள்

ஒரு பகிர்வம் சில கருத்துக்களும்

கவிதை நூல்கள் பற்றி எழுத அமரும் போது கவிதை என்கின்ற மொழி வடிவம் பற்றியும் அது தரும் அனுபவம் பற்றியும் சொல்லத் தோன்றுவதைத் தவிர்க்க முடிவதில்லை.

இந்த வாழ்க்கையும் மனிதர்களும் சுயமும் எனப் பரந்து போகும் பார்வைச் சூழலில் சிந்தனை விரிவுற்றும் ஆழ்ந்தும் செல்கையில் மொழியென்றும் வெளிப்பாட்டு உடைகத்துடனான மனித உறவின் சூட்சும மூலைகளும் அவை கடந்து விரியும் பெருவெளியும் தருகின்ற பேரனுபவம் உன்னதமானது.

அவ்வனுபவத்தின் ஆழ அகலங்கள் அவற்றை நாம் எந்தப் படைப்பிலிருந்து பெறுகிறோம் என்பதைப் பொறுத்தே தீர்மானிக்கப்படுகின்றன.

வாழ்கையே மனிதனுக்குக் கவிதையை தருகின்றது. ஒரு வகையில் அது ஒரு விசித்திரமான நுண்ணிய அனுபவம் தான். வாழ்க்கையில் பொருந்தியிருக்கிற ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் எதிர்கொள்கின்ற அனுபவங்களும், தரிசனங்களும் அவனது உள்ளூலகத்துள் விக்கின்ற வெளி தனியானது. அது ஆளுக்காள் வேறுபடுகின்ற விஷயம். அந்த அனுபவங்களுக்கான தரிசனங்களுக்கான எதிர் வினைகளும் வேறுபடுகின்றவைதான்.

அவ்வாறான எதிர்வினை ஒரு படைப்பு முயற்சியாக அமையும் போது அந்தந்த அனுபவத்தின் கனதியும் தன்மையும் மொழியில் ஒரு தனித்துவத்தைக் கோரி நிற்பதனை அவதானிக்கலாம்.

பா. அகிலனின் சரமகவிகள் ஒரு காலத்தின் ஒரு வாழ்க்கையின் சாசனமாக விளங்கத்தக்க கவிதைகளைக் கொண்டமைந்துள்ள ஒரு தொகுப்பு.

யுத்தம் என்கிற ஒரு அரிசியல் சார் நிகழ்வு என்பதற்கு வெளியே மனித வாழ்வு, துரத்தும் மரணத்துடனான இடையறாத போராட்டம், காணவும்படவும் நேரிடுகின்ற துயரும் வலியும் மிக்க அனுபவங்கள் மனிதப் பூச்சிகளைக் காலத்தின் கால்கள் அரைத்துத் துவைத்த விதம், சொல்லின் எல்லை களுக்குள் அடக்கிவிட முடியாத துன்பரணங்களின் இரத்த நெடியோடு தனக்குரிய மொழியில் அகிலன் பதிவு செய்திருக்கிறார். அவரே குறிப்பிடுவது போல அசாதாரண அனுபவங்களும் பெரும் காய ஆனுபவங்களும் மொழியிலும் மொழிதலிலும் அதன் வழமைகளுக்கு அப்பாலான பாய்ச்சலை இயல்பாகக் கோருகின்றன என்பதே உண்மை.

இத் தொகுப்பில் செம்மணி, வைத்தியசாலைக் குறிப்புகள், தாயுரைத்தாள் என்கின்ற தலைப்புகளில் அமைந்த கவிதைகள் யுத்தம் சார்ந்த வாழ்வின் துயரைப்பகிர்வன. நாம் கண்ட கடந்த வாழ்க்கையின் குருதி நோய்ந்த பக்கங்கள் அகிலனின் மொழியில் பதிவாகியிருக்கின்றன.

இந்தப் புண்படுகை பற்றிய இலக்கியங்கள் (Trauma literaturl) நமது மக்கள் எதிர் கொண்ட இருண்டதும் குருதியும் கண்ணீரும் கலந்ததுமான காலத்துக்கும் வாழ்வுக்கும் என்றென்றைக்குமான சாட்சிகளாய் நிற்க வல்லவை அவற்றின் குரல்தன்மையை வெளிக் கொணர்ந்தலில் அகிலனின் மொழிதல் முறை வெற்றி கண்டுள்ளது.

சரமகவிகள் என்னும் தலைப்பின் கீழ் அமையத்தக்க மேற்சொன்ன கவிதைகள் தவிர, மிதுனம் (1-6) தலைப்பிடாத காத்தர் கவிதைகள் (2,3,4) சுவீடெசம் (1,2,3) மற்றும் பிறகவிதைகள் பல்வேறு காரணத்தினால் தமது தனித்துவத்தை நோக்கிய நம் கவனிப்பைக் கோருகின்றன.

மிதுனம் (1-6) எனும் தலைப்பிலமைந்த கவிதைகள் ஆண் பெண் உறவு என்னும் பாடு பொருளை வேறுபட்ட ஒரு தொனியில் அணுகுகின்றன. மனங்கள் முரண்பட்டுப் போன இரு ஆத்மாக்களின் துயரைப் பேசுகின்றன. மனங்கள் முரணில் நிலை கொண்டிருக்க இரு உடல்கள் இணைந்து வாழ்வதான போலியான வாழ்தளத்தின் பொய்மை ஆத்மாக்களை எங்ஙனம் துயரம் கொள்ள வைக்குமென்பதை இயம்புகின்றன. மிதுனம் 1 முதல் 6 வரையான கவிதைகள் ஏனைய கவிதைகளில் உள்ளது போலவே சொல் தேர்மொழியியல் பிரயோக அழகும் கவிதையின் அழகைத் துல்லிய

மாக்குகின்றன. துரதிஷ்ட வசமாக ஆண் பெண் உறவில் சம்பவித்து விடுகின்றன. யாத்திரிகத் தன்மையின் துயரை மிதுனம் 1-6 கவிதைகள் கூறுகின்றன.

“இரத்தம் சுவைக்கின்றோம்

சூடு சொற்களின் படுக்கையில்

பிணக்கலவி கொண்ட பின்

சேர்ந்துறங்குகின்றோம் வலமிடமாய்”

என்னும் வரிகள் நிலைமையின் யதார்த்தத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

சரம கவிகள் தொகுப்பின் தாயுரைத்தாள் எனும் தலைப்பிலமைந்த கவிதைகள் யுத்தம் விளைத்த கொடுந்துயரையே பாடுகின்றன. அகிலனின் கவிதைகளுக்கேயான தனிச் சிறப்பு கவிதை களெங்கும் அவர்கைக்கொள்ளும் சொற் சிக்கனப் பண்பு எனலாம்.

அவரது தாயுரை 2 ல் வருகின்ற வரிகள் தாய்வெந்து முதுமை கிடந்த இடத்தில்

அவனில்லை

அவரில்லை

எவருமில்லை

பாழ்

-தாய் வெந்து முதுமை கிடந்த இடம்”

என வரும் தொடரில் பா.அகிலனின் கவித்துவச் செழுமை மிளிர்வதைக் காண முடிகின்றது.

பொதுவாகவே கவிதைகளில் அவர்கைக்கொள்கின்ற சொற் சிக்கனமும் அதனுடைய உயிராய்ப் பின்னப்படும் கவித்துவமும் என்றும் கவனத்தைக் கோருபவை.

✱

ANU

Beauty parlour

Facials

Bridal Make Up

Threading

Waxing

Perming

Straighting

Oil Massage

One Day Settings

Hair Dye

Pedicure

Manicure

Hairfall Treatment

Nail art

Cake Icing

உங்களை அழகுபடுத்தும் ஒரே
நோக்கமே எங்கள் சேவையாக உள்ளது

T.P:0778696953

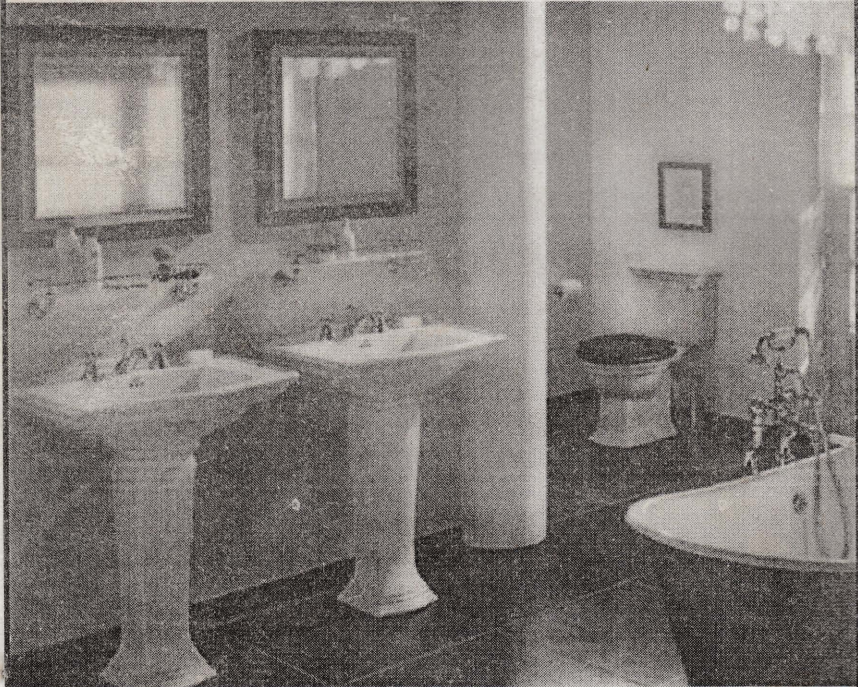
GDS ரோட், கல்வியங்காடு

கடற்கரை வீதி, குருநகர்

சாருகா செரமிக்ஸ்

SARUKA CERAMICS

உள்நாட்டு மற்றும் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட தரை,சுவர் மாபிள்கள், குளியலறை சாதனங்கள், மலசலகூட பேசின்கள் மற்றும் P.V.C கையி வகைகளையும் எம்மிடம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

இல. 145. பிரதானவீதி.

நெல்லியடி.

T.P 0770872162